

РІК LXIX, Ч. 6

ЧЕРВЕНЬ – 2012 – JUNE

№ 6, VOL. LXIX

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXIX ЧЕРВЕНЬ Ч. 6

Україномовний редактор – Лідія Слиж

Англomовний редактор – Олеся Валло

Редакційна колеґія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова СУА

Оленка Шкробут, Вірляна Ткач,

Святослава Гой-Стром

ISSN 0740-0225

UKRAINIAN NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXIX JUNE № 6

Ukrainian-language editor – Lidia Slysh

English-language editor – Olesia Wallo

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President

Olenka Shkrobut, Virlana Tkacz,

Sviatoslava Goy-Strom

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Лідія Слиж. Благодійність: з обов'язку, чи від серця?	1
Маріянна Заяць. Ділимось вістками та думками	2
Ірина Куровицька. Засмучене українське жіноцтво	4
Olesia Wallo. Exile Memories: Juliana Starosolska's Book on Kazakhstan in English.....	5
Olia Rudyk. The Splendor of Our Easter	6
Olesia Wallo. Representing Ukrainian Women at the United Nation (Conversation with Nadia Shmigel)	7
Наталка Соневицька. «Добре здоров'я додає життя до років» ..	9
Ольга Сливка. Дещо про довголітніх пань-сеньйорок	9
Святослава Гой-Стром. Одвічне коло: батьки і діти.....	10
Наша обкладинка / Our Cover	12
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, Views & News	13
Orysia Zynuch. The Dumping of Ukrainian Treasures	15
Діяльність Округ і Відділів СУА	16
Доброчинність	22, 25, 26
Вісті Стипендійного бюро СУА	23
Відійшли у вічність	27
Ольга Рудик. 25-ліття 30-го Відділу СУА	29
Жанна Гуральська. «Світ дитини» у Світличці 30-го Відділу СУА, Йонкерс, Н.Й.	32
Ihor Magun. Choosing an Effective Food Plan	33
Дитячі сторінки	34
Наше харчування	36

На обкладинці: Ілона Сочинська, *Падаюча зірка*, 1990, полотно,
оля, 22 x 26 ін. (55.9 x 66 см)

On the cover: Ilona Sochynsky, *Shooting Star*, 1990, oil on canvas,
22 x 26 in. 22 x 26 in. (55.9 x 66 см)

- Редакція не завжди поділяє позицію авторів.
- Редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.
- Передруки і переклади матеріалів дозволені за письмовою згодою редактора.
- За точність викладення фактів відповідає лише автор.
- Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.
- Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.
- **ПРОСИМО НЕГАЙНО ПОВІДОМЛЯТИ АДМІНІСТРАЦІЮ ПРО ЗМІНИ АДРЕСИ – ЗМІНИ РОБИМО БЕЗКОШТОВНО.**
- **Посмертні згадки та знімки поміщуємо безкоштовно.**
- Просимо авторів присилати статті до **10 числа місяця.**
- Просимо авторів подавати свої **контактні інформації** зі статтями, щоб редакція могла до Вас звернутися в разі потреби.

Periodicals Postage Paid at New York, NY
and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

**POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE”**

203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2012 Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:

Tel.: (212) 533-4646

E-mail: office@unwla.org

Адміністратор: Оля Стасюк

Канцелярійні години: **вівторок, середа, четвер – 11 – 7**

UNWLA / *Our Life*

203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706

Administrator: **OIha Stasiuk**

Office hours: **T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.**

\$3 Один примірник / Single copy

\$40 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members

\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують “Наше життя” з оплатою **членської вкладки** через відділ. **Передплатникам** письмово нагадується про відновлення передплати.

Our Life magazine is included in UNWLA member annual dues, payable through the member's branch. **Subscribers** are sent renewal letters.

Благодійність: з обов'язку, чи від серця?

Світ опанували жадаба до влади та наживи. Заради них здійснюються жахливі злочини. Безперервно спалахують війни, забираючи життя людей, плодячи калік, сиріт, нищачи майно та добробут в першій мірі незаможних. Насильство та страхітливі злочини увійшли в щоденне життя людського суспільства. Преса, телебачення переповнені репортажами про вбивства, гвалтування, крадіжки, грабунки, побутові бійки, педофілію тощо.

Але поруч із тими страхіттями та носіями його живуть ті, які не байдужі до людського горя, до сліз сироти і вдовиці, до голодного і спраглого, до хворого і немічного. Статистика інформує, що майже 50% дорослого населення планети приймає участь у добродійних акціях. Що заставляє людей, з яких переважна більшість є людьми з середніми, а то й невеликими достатками, ділитися важко запрацьованими грошима з часто незнайомими потребувачами? Адже вони, благодійники, не чекають ніяких дивідендів від своїх даток для потребувачих, даючи не з надлишку свого добра, а від щирого серця ділячись і останнім. Це ті люди, що не можуть інакше жити. Вони не можуть пройти байдуже біля дитини у сльозах, голодної тварини, пораненої пташки. Вони негайно відгукнуться на оголошення в пресі, чи просто приклеєному при вході до будинку, що комусь потрібна негайна високоплатна операція, що від стихійного лиха родина залишилася без домівки. Вони надають також допомогу не тільки конкретним людям, а шукають благодійні організації, які займаються допомогою конкретним людям.

Найбільша доля благодійності в грошовому еквіваленті припадає на Сполучені Штати Америки, як і на процентну кількість благодійників серед населення країни – 90% американців надають матеріальну допомогу потребуючим. Понад 300 мільярдів доларів – такий щорічний внесок США на благодійні цілі! З них 75% – це пожертви приватних осіб. До лідерів країн, які щорічно надають іншим державам допомогу, належать Німеччина, Японія, Англія, Франція.

В США близько третини соціальних програм здійснюється приватними добродійними фондами, що акумулюють значні кошти жертвувальників і меценатів. В США зареєст-

ровано близько 40 тисяч подібних організацій. Широке поширення благодійних фондів пояснюється рядом причин. Насамперед, це передбачає пільги з оподаткування. Поширення благодійності має ще й інший зиск. У деяких випадках благодійність є виключно вигідним вкладенням капіталу. Зокрема, існують добродійні програми, що фінансують фундаментальні дослідження. Надаючи невеликий грант на проведення дослідження, донор отримує доступ до результату проєкту, економічний ефект від впровадження якого в тисячі разів перевищує вкладені кошти.

Щодо благодійних організацій, в якій знаходять жертводавці надійного партнера, є Союз Українок Америки. Сфера дії референтури суспільної опіки США надзвичайно багатогранна, але головною метою її діяльності є допомога українцям, як у рідному краю, так і тим, яких доля закинула далеко від рідного дому: допомога дітям-сиротам, багатодітним родинам, людям похилого віку, надання стипендій здібній молоді. Від 1990-го року, після того, як впала залізна завіса комуністичного режиму від Заходу, допомогова акція США спрямована в основному на Україну.

Нестерпним болем по українських домівках пройшла Чорнобильська біда, торкнувшись сердець всіх добрих людей світу. Вістка про Чорнобильську катастрофу нестерпним болем відізналася в серцях союзнок Америки, про що свідчить створення Фонду Чорнобиля США. Значну суму на цей фонд записала у своєму завіщенні св. п. Маруся Бек, Почесна членка США. В даний час США організує постачання ліків, допомагає у обладнанні опікового відділення Львівській лікарні №8 медичним приладдям.

Найновішою акцією США є спільний проєкт з Українським Католицьким Університетом у Львові – створення тривалого Фонду США Жіночих/Гендерних студій при УКУ з метою піднесення ролі жінок в українському суспільстві.

Перерахувати всі добродійні акції США за час його існування в цій короткій статті просто нема можливості, залишається хіба що подякувати з низьким поклоном всім союзнякам за благородні серця в їх жертвості та любові до ближнього.

Лідія Служ, редактор.

**Хто
чинить
бідному
добро,
той
Господеві
позичає...**

*(Біблія. Приповідки.
19, 17.)*

Минулий місяць був заповнений численними зустрічами та зборами: засіданнями Окружних рад, подіями, організованими СУА, та громадськими заходами.

Історичного і символічного значення мала зустріч в Українському Музеї, що пройшла 27 квітня, показавши, чого можна досягнути завдяки єдності, і змусивши нас замислитися. У своєму зверненні до Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій у Києві в 2001 році Папа Іван Павло II сказав: «Не зупиняйтесь у спільних пошуках щораз більшого взаємного обміну цінностями, якими є *духовність та порозуміння*, що розвиваються у контексті *свободи та справедливості*. У цьому полягає найвизначніший вклад, який ви можете дати цілісному поступові українського суспільства». Відповідаючи цьому заклику, Всеукраїнська Рада Церков повернулася як єдина цілісна група після візиту в Оттаву, де 24 квітня 2012 року парламент Канади ухвалив офіційну заяву про вшанування Митрополита Андрея Шептицького за його приклад відданості основним моральним принципам і святості життя. Підставою для цього вшанування стала участь Митрополита у захисті євреїв під час Другої світової війни, яких він переховував особисто і для яких організував прихисток у греко-католицьких монастирях –

завдяки цьому сотні єврейських дітей пережили війну і Голокост і змогли розповісти про свій порятунок та висловити вдячність за виняткові дії митрополита. За словами Блаженнішого Патріярха Святослава, Голови Української греко-католицької церкви, це визнання діянь Шептицького парламентом Канади, виголошене в залі, заповненій представниками уряду, які зустріли об'єднану церковну групу з України гучними оплесками, було істинним дивом! З цим важко не погодитися! І коли ця шанована група зібралася у Вашингтоні 26 квітня, присутні на зустрічі представники уряду США висловили їм глибоку пошану. В час, коли більшість новин з України наповнені відчаєм і негативним змістом, ця делегація стала променем світла. В єдності – надія. І тільки в єдності наше майбутнє.

Участь у річних з'їздах Округ СУА дає мені чудову можливість особисто поспілкуватися з членками та управою округу та напряму поінформувати їх про поточну роботу Екзекутиви СУА, а також відповісти на будь-які запитання та розглянути невирішені питання. У цьому році я мала нагоду поділитися найновішою інформацією про розвиток проекту СУА в дитячому опіковому відділі Львівської обласної лікарні. Міжнародний Ротарі Клуб (Rotary Club) доповнив кошти, пожертвовані Ротарі Клубом Бостона (10,000 доларів, з яких 6,000 дол. були внеском СУА), та схвалив і відправив в Україну грант на загальну суму 36,000 дол. На ці кошти доктор Савчин придбав для дитячого опікового відділу заздалегідь визначені інструменти. Іншими словами, внесок СУА на суму 6,000 дол. дозволив опіковому відділу отримати грант на 36,000 дол.

Члени Ради Українського музею зі Святійшим Патріярхом Філаретом та Блаженнішим Патріярхом Святославом.

Зліва: Д-р Наталя Сергєєва, Маріянна Заяць, Ілона Сочинська, Христина Саміленко (голова 113-го Відділу), Марія Шуст (директор Українського музею) та Дарія Мерле (членка 113-го відділу).

Я також змогла повідомити про підготовку, яка проводиться для створення електронного архіву журналу «Наше життя». Наталя Соневицька, членка 64-го Відділу СУА (Нью Йорк), зголосилася перебрати пачки журналів із адміністративних офісів СУА і пересортувати їх у хронологічному порядку для подальшого сканування. Наша адміністраторка Оля Стасюк також буде продовжувати працювати над втіленням цього проєкту.

Нагадуючи усім про деталі і мету спільного проєкту СУА та УКУ, який передбачає створення Фонду на закладення лекторію з жіночих/гендерних досліджень, я ще раз наголошувала на нашій упевненості в тому, що він є своєчасним і необхідним. Оксана Кісь, яка погодилася координувати програму, що фінансуватиметься Фондом СУА, розробила навчальний план для цього проєкту. Він буде складатися з елективного курсу (на три кредити) з жіночих/гендерних досліджень, який пропонуватиметься кожного семестру; серії спеціальних лекцій від запрошеного викладача, яка читатиметься в рамках курсу з жіночих/гендерних досліджень; і щомісячного семінару, відкритого для усієї спільноти УКУ, який включатиме загальне інтерактивне обговорення. Пані Кісь також розробила попередній бюджет на 2012-2013 навчальний рік, який ґрунтується на прогнозованому прибутку від відсотків на кошти Фонду, який розміщено на депозиті в Українській Католицькій Освітній Фундації в Чикаго. Відділи 95-ий Округи Центральний Нью Йорк і 90-ий Округи Філядельфія передали для Фонду щедрі чеки на суму 2,000 дол. і 2,500 дол. відповідно. Ми щиро дякуємо їм за цю підтримку.

Маріянна Заяць з головою 90-го Відділу Анною Гаврилюк.

24 квітня д-р Наталя Сергєєва, дружина Постійного представника України в Організації Об'єднаних Націй, і Союз Українок Америки спільно провели в Українському Музеї традиційний фестиваль української писанки та перегляд виставки «Українські килими: подорож спадщини», які завершилися пригощанням традиційними українськими стравами. Дружини послів ООН були запрошені приєднатися до членок СУА, щоб познайомитися з українською культурою та її цінностями. Імпреза мала успіх: у ній взяло участь понад 30 дружин послів ООН і приблизно така ж кількість представників СУА.

12 травня СУА приймав членок Міжнародної асоціації сороптимісток (Soroptimist International) із Дніпропетровська та Нью Йорка. Ця світова асоціація об'єднує жінок, які прагнуть долучитися до творення суспільства, в якому жінки різного віку можуть реалізувати свій індивідуальний та колективний потенціал і мають вагомий голос у своїх спільнотах. Після обміну інформацією про організації куратор Українського Музею Люба Волинець показала гостям виставку килимів, а пізніше гості були запрошені на неофіційний полуденок.

Цього місяця обкладинку журналу «Наше життя» прикрашає робота Ілони Сочинської, членки 113-го Відділу СУА, виставка якої нещодавно відкрилася в Українському Музеї в Нью Йорку під назвою «Незвичайне бачення». Це перша виставка членки СУА в Музеї, і її відкриття було організовано за підтримки багатьох союзниць. До слова, мені сказали, що чимало «чоловіків СУА» люблять читати «Наше життя» – і це чудово! Ми закликаємо їх і надалі продовжувати цю традицію. Червене число журналу виходить у той місяць, коли ми згадуємо і шануємо наших татусів. Ми бажаємо їм міцного здоров'я та Господнього благословення, щоб вони залишалися постійним джерелом сили та підтримки для своїх дітей та сімей.

ЗАСМУЧЕНЕ УКРАЇНСЬКЕ ЖІНОЦТВО

Форум у Києві в 2001 році.
Зліва: Грина Куровицька,
Ольга Кобець,
Атена Пашко.

Смерть Атени Пашко потрясла цілий український жіночий світ. Відійшла у вічність непересічна жінка нашої епохи.

Атену Пашко я вперше запізнала, коли вона прибула до Америки зі своїм чоловіком В'ячеславом Чорноволом. Їх гостила Головна Управа СУА у своїй канцелярії в Нью Йорку, де я була присутня. На мене вона зробила особливе вражіння, бо була однією з найвидатніших жінок в Україні. Її здібностям не було обмежень, була надзвичайно цікава, талановита поетеса, письменниця, дисидентка, патріотка своєї Батьківщини, а також мала надзвичайний талант організувати жінок, була приємна, чарівна, елегантна та красива дама.

Перебуваючи в Києві в 1995 р. на конференції "Жінка і демократія", де я була запрошена виступити як президент Національної Ради Жінок США, я мала нагоду познайомитися з Атеною краще. Д-р Марта Богачевська Хомяк і я пропонували, щоб жінки України створили Національну Рад Жінок України. В короткому часі я повернулася до Києва в іншій справі і передала статuti Національних Рад США, Канади та Франції.

Коли у 1999 році мене на 25-ій Конвенції СУА в Чикаго вибрали головою Союзу Українок Америки, я мала нагоди брати участь у різних з'їздах та конференціях в Україні і кожного разу, коли була в Києві, то мене і нашу делегацію гостила в своєму привітному домі св.п. Алена.

Алена мала велику візію для Союзу українок України і часто про це говорила. Вперше про її задум прочитала я в журналі "Наше життя" (березень 1994 р.) пера Ольги

Трицяк про перебіг Світового Конгресу Союзу українок України в липні 1994 р., де голова Союзу українок Алена Пашко висловила потребу творення надбудови Союзу Українок з усіх держав, де існують українські жіночі організації, які носять ім'я СУ.

На третьому Форумі у 2001 р. в Києві Алена Пашко, Лілія Григорович та кілька голів СУ з інших країн і я відбули зустріч в цій справі, щоб відновити Всесвітній СУ так, як він діяв за головування Мілени Рудницької.

За головування Атени Пашко потрібно було мати лише три країни, щоб зареєструвати Всесвітній СУ. На жаль, на цій зустрічі, крім СУ і СУА, жодна інша країна не хотіла долучитися до такого об'єднання. Мрія Атени не сповнилася, а яка шкода, бо в інших країнах жінки творять з тих самих об'єднань різні організації і використовують їх при різних нагодах, особливо так, як вживають свої голоси в ООН (НДЖО), чи в інших світових надбудовах. Таке об'єднання могло б лише підсилити працю на світовому рівні українських жінок.

На жаль наша спільнота в діаспорі, чи в Україні не доросла до того, щоб об'єднатися і діяти в різні способи та доходити до однієї мети. Наші попередниці бачили силу в об'єднанні і здійснили свої задуми. На Конгресі в 1934 р. було розглянуто питання з організування Світового Союзу українок і три роки пізніше ця ідея стала дійсністю.

Грина Куровицька, Почесна голова СУА.

"Замість того, щоб скиглити над тим, що неможливо зробити, пошукаймо те, що можна зробити, і понад усе пильнуймо, щоб таки це зробити." — Еліс МакЛеллан Бірні

EXILE MEMORIES: Juliana Starosolska's Book on Kazakhstan in English

by Olesia Wallo

First published in the late 1960s, Juliana Starosolska's touching memoir about her own and her family's exile experiences in a remote Siberian corner of Kazakhstan is now finally available in a beautiful English translation done by Marie Chmielewsky Ulanowicz. Reading *Woman in Exile: My Life in Kazakhstan* leaves one with the impression that only a very gentle and compassionate person, and a genuine writer at that, could have authored such a book. Perhaps this is because the story of Ms. Starosolska's personal anguish and suffering is communicated indirectly, frequently ceding center stage to colorful and often bittersweet snapshots of memorable people and events that made up her life in exile.

Whether it is the little Kazakh boy who loves to ride horses with his grandfather, the guard of the deportee convoy; the pitiful cleaning lady Pasha Kopieikina who gives up her young daughter to rich strangers in exchange for a few bags of flour; or the pretty Kazakh "landlady" Kariiss who worries whether her husband would leave her after he comes back from the war—the author draws each portrait with warmth and

compassion. She underscores every act of human kindness and tells of her pain and loneliness simply and without excessive sentimentality. She finds the odd and the humorous in the drab, exhausting daily struggle for survival, and with a keen writer's sense of what makes for a poignant moment, she builds meaningful stories around seemingly insignificant objects and memories.

But the book is not just a series of well-crafted and amusing vignettes. It explores the role of memory, family, and culture in the making of the self; it ponders the big question of what it means to be human amidst dehumanizing circumstances; and it powerfully conveys the author's sense of wonder, which managed to survive even after decades of terrible hardships unjustly inflicted by a cruel regime.

In the past year, presentations of *Woman in Exile: My Life in Kazakhstan* have taken place in St. Petersburg, FL, Chicago, IL (the Ukrainian Institute of Modern Art), and Baltimore, MD (organized by UNWLA Branch 59). On November 3, 2012, the translated book will also be presented at the Ukrainian Museum in New York.

From *Woman in Exile: My Life in Kazakhstan*

Two more energetic steps toward the mirror. Eyes downcast.

I began by looking at my reflected feet. There they were, the familiar old shoes, tied together with string to keep the soles from coming apart. In the mirror, they looked even larger, with their upturned scuffed noses and the string, tied in bows falling off to the side.

Just above the shoes were two skinny legs wrapped in heavy grey socks. They had been sent to us from Lviv when packages were still allowed. Then the hem of the long coat, almost touching my ankles. It had been Father's old coat.

My eyes traveled quickly upward, taking measure of myself. The sides of the oversize coat were tightly wrapped one over one another and tied with a belt at the waist to make for greater warmth.

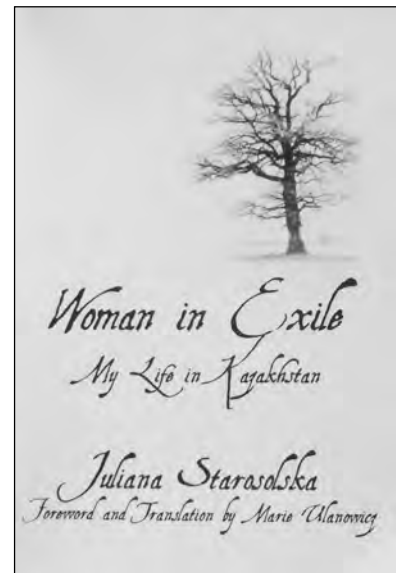
Finally, my eyes rose to my face.

"That's me," I whispered, "that's me!"

I took a hand out of its huge mitten and lifted it up to my face. The person in the mirror also raised her hand. It was reddish-blue in color, swollen and covered with frostbite lesions. It touched the face where a red patch of frostbite from the previous year looked like greasepaint applied by a clown.

The hand dropped.

Now I couldn't tear my eyes from the woman in the mirror. It seemed to be me, but maybe it was someone else? (P. 149)

THE SPLENDOR OF OUR EASTER

For as long as I can remember, I looked forward to Easter morning. Now, don't get me wrong! I am not one of those who leap out of bed at the crack of dawn each morning. NO!!! But Easter??? Easter is different. In fact, you can keep all the gifts so generously presented to loved ones all over the world at Christmas in exchange for the extraordinary feeling of renaissance that explodes in my heart and soul on Easter morning. Maybe you understand or maybe not. What astounds me is that the elation has never diminished. Year after year, the heartache, the sorrow, and the despair that haunt every single one of us from time to time disappear on the morning of our Lord's Resurrection. As I walk out of church after the enchanting Easter Service I feel impervious to any hardships that may cross my path and feel empowered by the ecstasy and beauty of spring.

Ukrainian Easter egg decorating (the art of *pysanka*) is a highlight among the rituals we perform and another aspect that I love about Easter. It is the perfect Ukrainian bridge from paganism to Christianity. The aura and mystery it represents dates back to the Trypillian culture. As so many legends proclaim, it is the embodiment of spring and promise of new life both spiritually and physically. With the advent of Christianity, it became the promise of the Resurrection and eternal life and happiness. The *pysanka* symbolizes friendship, love, protection from harm, wealth, good fortune, beauty, and health. What better ambassador of Ukrainian culture can be found?

Knowing how I feel about Easter, my good friend and the National Board Executive Committee's Treasurer, Nadia Cwiach, asked me to assist her in running two *pysanka* workshops this spring. The first workshop took place at St. Paul's on the Green Church (Norwalk, CT) on Saturday, March 3, and the other one on April 5, 2012, at St.

Students showing off their pysanky with Olia Rudyk (center), St. Mark's Episcopal Church.

Mark's Episcopal Church (New Canaan, CT), where Nadia works as Financial Secretary. Each class was attended by enthusiastic women and men who appreciated the beauty and artistry so well displayed on a *pysanka*. Nadia and I shared our personal knowledge about the technique of creating *pysanky* and explained the symbolism of colors, signs, and designs found in various regions of Ukraine. Each participant of the workshop was then given a kit that included a stylus and beeswax and set out to work on his or her own creations. It was quite amazing to watch the individual creativity exhibited by workshop participants. While the assignment was one of two sample eggs, discussions, ideas, and the flow of the wax led to a truly unique *pysanka* for each of them.

We were proud to see how this pearl of Ukrainian culture was embraced by a non-Ukrainian group of men and women. As in previous years, this was a rewarding experience and time well spent. In order to participate in the workshops, students paid a registration fee, and all proceeds have been donated to help pediatric burn victims at the Burn Care Unit of Hospital #8 in Lviv. Anyone interested in supporting this project can contact the UNWLA main office at (212) 533-4646 or email office@unwla.org.

Olia Rudyk,
Press Secretary Branch #30

Nadia Cwiach (center) beginning class with explanation of the pysanka.

REPRESENTING UKRAINIAN WOMEN AT THE UNITED NATIONS

A CONVERSATION WITH NADIA SHMIGEL

Pani Nadiu, you represent the World Federation of Ukrainian Women's Organizations (WFUWO) at the United Nations. How and when did you become involved with the United Nations Organization?

At 65 years of age, I retired from a rather lengthy career in social work. At the time, my friend Ole-na Prociuk was a representative at the United Nations on behalf of a French-based non-governmental organization called "World Movement of Mothers." She involved both pani Iryna Kurowyckyj and myself in the work of this NGO at the UN. I was with them for about 2 or 3 years, at which point I began to think that I would rather represent a Ukrainian organization. I wanted to keep my Ukrainian identity as I introduced myself. I replaced pani Olia Stavnycha, in 2002; she did an excellent job as WFUWO Chair of Public Relations and as a representative devoting many hours of her time to the work at the UN.

What is the status of the WFUWO at the United Nations and how long has the Federation had it?

Within the structure of the United Nations, the non-governmental organizations can only have an advisory voice. We don't have any kind of full power. According to the UN Charter, the UN Economic and Social Council (ECOSOC) *may* consult with NGOs on issues which relate to the work of the UN. For such NGOs, there are 3 levels of status: general, special, and roster. The general status is the fullest one. The WFUWO has the special status, and it has had it since 1993. When NGOs write statements, for example, the general status organizations can submit longer statements whereas special status ones are allowed only shorter statements.

The WFUWO is also accredited by the UN Department of Public Information (DPI-NGO). Within this structure of NGO representation at the UN, I represent the World Federation of Ukrainian Women's Organizations as the main representative under ECOSOC, but I am not alone. Martha Kichorowska Kebalo, Ph.D., Daria Dykyj, Ph.D., Dr. Larysa Melnyk Dyrszka, and Sofia Zielyk are all representatives under ECO-

SOC. Under the DPI-NGO, there are three more Ukrainian women representatives: Moki Kokoris (main representative), Irene Jarosewich, and Natalia A. Sonevytsky. They are all uniquely talented individuals, and I appreciate their willingness to be part of the team. As the Chair of the WFUWO Committee to the UN, I am deeply grateful to my colleagues for giving of their time and talents to projects and activities at the UN.

What are your goals and main activities at the United Nations?

As our mission statement shows, the WFUWO is very interested in human rights, which is also one of the major undertakings of the United Nations. When the WFUWO began working with the UN, Ukraine was still part of the Soviet Union, so it was a time when the Federation actively participated in all UN projects related to human rights violations in the Soviet Union, and particularly in Ukraine. Later on, the Federation, with the help of its member organizations, devoted much time and effort to the issue of trafficking in women and children, trying to raise awareness about this problem in Ukraine. WFUWO's mission statement also includes various humanitarian issues.

At this point, the Federation's membership consists of 27 Ukrainian women's organizations located in 17 countries on 4 continents. Organizations that belong to the WFUWO have a variety of similar issues in their own mission statements. For instance, if you compare the missions of the UNWLA and the WFUWO you will find many parallels. The Ukrainian history, the language, the culture, the family—these are central issues to the Federation as well as its member organizations.

Over the years, the WFUWO has also had a close collaboration with organizations in Ukraine, especially with the Ukrainian Women's League of Ukraine. Our activities in Ukraine provide quite a bit of exposure for the issues that are

jointly our issues and those of the UN. The annual meetings of the WFUWO, which usually take place in Ukraine, attract activists from various Ukrainian women's organizations. At these meetings, we frequently have a paper or a panel by someone from Ukraine. For example, during our last meeting Dr. Iryna Klyuchkovska, Director of the International Institute of Education, Culture, and Communication, and Liaison with the Diaspora for the Lviv National Polytechnic University, gave a paper on the status of rural women in Ukraine. Later, I organized a panel on this topic as a parallel event to the 56th session of the UN Commission on the Status of Women, invited the UNWLA President, Marianna Zajac, to moderate it, and facilitated the presentation of this paper in English, done by Dr. Martha Kichorowska Kebalo. (Please see the April issue of *Our Life* for more on this event. — OW)

Within the WFUWO, I coordinate all activities that relate to the UN. This is organizational kind of work, and when events like the panel on rural women happen, it is because I follow the dates for the submission of proposals, write the proposals, and help get people together. I see my task mainly as being a kind of “glue” for all of these activities, trying to coordinate things so that we will have a program at the UN.

Most recently, we have been hard at work on the statement about human rights, highlighting the rights of women in Ukraine through the NGO Committee on Human Rights at the UN. Irene Jarosewich, a representative in the UN DPI-NGO section and a professional journalist, volunteered her time to write an excellent statement. I coordinated this effort with our main office. The WFUWO President Maria Szkambara and Irene Jarosewich co-signed the statement, and it was submitted to Mr. Ivan Simonovic, Assistant-Secretary General of the Office of the UN High Commissioner for Human Rights.

My other activities include attending regular briefings at the UN. The last briefing at the DPI-NGO was very interesting: it focused on the UN celebration of the World Press Freedom Day on May 3, 2012. On that day, the UN honored those journalists who lost their lives as a result of their work: there were 60 of them in 2011 and already 14 in 2012. As I thought about the significance of this day, I wanted to thank the Ukrainian press, both in Ukraine and in the diaspora, for striving to tell the truth under sometimes very difficult circumstances. I thought of Georgiy Gongadze, who lost his life so tragically because of his commitment to the truth. The work and commit-

ment of our journalists must be acknowledged and remembered.

In your tenure as the main representative of the WFUWO at the UN, what would you consider to be your most important accomplishments?

I think the main result of the WFUWO representation at the UN is that we are able to signal our presence and cultivate a positive image of Ukrainian women among the NGOs at the United Nations. There are 1,300 organizations in the NGO section of the DPI and approximately 2,050 organizations under ECOSOC, so we have a very big audience among which to spread the word about the WFUWO and various Ukrainian issues. Through writing and co-signing statements, we also make an impact on the governmental delegations to the UN and their decisions. I hope this has some significance.

The problem is that many people do not fully understand what the UN can and cannot accomplish. Some people are very frustrated with the slow resolution of problems at the United Nations. They would want, for example, the current Ukrainian government to stop the persecution of Yulia Tymoshenko, and it is hard for them to accept that the UN does not have the power to bring about immediate action. One needs to realize that there are 193 governments involved with the UN, and that the UN is basically a place where many different sides are trying to reach a consensus. For example, each document that comes out of the annual session of the Commission on the Status of Women is the product of many hours of negotiations. Those who draft it spend nights debating it because they cannot agree on this or that word. So, you see, this is a complex process, and the power that NGOs have is only advisory. Even governments that have much more power cannot resolve many problems because of the tremendous diversity of views in this world.

I personally feel that, despite all the difficulties, the United Nations is the only place where at least some dialogue goes on, and, hopefully, there will be reforms. It is a long process, but the world right now is going through immense readjustments. My hope is that at the end of this transition, and with the help and participation of our younger generation, we will have a fairer, more democratic world.

Thank you, pani Nadiu!

Interview by Olesia Wallo

«Добре здоров'я додає життя до років»

Щорічно Всесвітня Організація Охорони Здоров'я (WHO) відзначала 7-го квітня всесвітнім днем здоров'я. У 2012 році темою цього дня було старіння і здоров'я з гаслом «Добре здоров'я додає життя до років». З цієї нагоди в ООН відбулося багато заходів і брифінгів. У деяких з них брали участь союзники – репрезентантки СФУЖО.

Одна з найбільш помітних соціальних тенденцій 21-го століття – це старіння населення. Світ стикається з ситуацією без прецеденту – ми скоро будемо мати більше старих людей, ніж дітей. Фахівці прогнозують, що глобально в 2050 році число людей у віці 65+ перевищить число дітей 0-18 років. А в Нью Йорку це станеться вже при кінці цієї декади. Західне суспільство є завжди зорієнтоване на молодь, і така прогноза вимагає ґрунтовного передумання. У зв'язку з цим також виникає проблема *здорового старіння*.

ВООЗ визначила 4 основні цілі-акції, які державні уряди і суспільство може зробити **тепер** для зміцнення здорової і активної старості.

1. Підтримувати здоровий спосіб життя людей різного віку, щоб запобігти розвитку хронічних хворіб.
2. Мінімізувати наслідки хронічних хворіб шляхом їх раннього виявлення та якісної медичної інтервенції.
3. Створити такі фізичні і соціальні середовища і умови, які сприяють здоров'ю та участі старших людей.

4. Змінити суспільне ставлення до старіння – побудувати суспільство, яке поважає і цінить людей літнього віку.

У панелі, зорганізованим Комітетом Старіння 5-го квітня, брала участь Надя Шмігель – головна репрезентантка СФУЖО до ООН. Панелісти зосередилися на відносинах між поколіннями та сприйманню (perception) старших людей в Кореї, Канаді і Україні. Населення в Україні катастрофічно старіє. Економісти твердять, що вже в 2014 році число працівників і пенсіонерів зрівняється. Тоді, коли в Америці в 2007 році середня тривалість життя (life expectancy) для мужчин була 77 років, а для жінок – 81, то в Україні пересічний вік для мужчин – 62 а для жінок – 74. В Україні населення старіє “знизу” через зниження народин дітей, – тоді, коли на Заході – “зверху” – через довготривале життя. Головні причини смертності і тут і там – неправильне харчування, артеріальний тиск та куріння. Люди ведуть нездоровий і малорухливий спосіб життя.

Усі фахівці – учасники цих заходів наголушували, що старші люди вносять величезний вклад у розвиток суспільства, тому уряди і спільноти мають обов'язок створити такі умови, де старші люди можуть жити активно і з гідністю. Старіння – це не проблема, це – ресурс. Коли 100-літній чоловік бере участь в марафоні і закінчує його, то ми мусимо застановитися, що означає бути старим.

Наталка Соневицька.

ДЕЩО ДЛЯ ДОВГОЛІТНІХ ПАНЬ-СЕНЬОРОК

Вітаю вас, дорогі Пані, з вашим довголіттям! Не називаю це старість. Де там якась старість! Це тільки продовження нашої молодості та не закінченої мандрівки туземного життя. Довголіття вказує на те, що ми від молодості зуміли поборювати життєві труднощі, були героями Божого Провидіння.

Життя пройшло, неначе сон... Тепер, може, остались самотні, немічні, чи опинились в домі для старших осіб? Чи, може, не відчуваєте теплої родинної опіки? Це все треба сприймати, що воно так є... Все на світі міняється, люди також. Маєте проблему зі слухом? Не почуваете добре? Не турбуйтеся, часом добре щось і не дочути. Менше чуєте, менше болить.

Докучають вам різні болі? Це так має бути, це товариші нашого щоденного життя.

Не нарікаймо, бо ніхто того не любить. Будьмо терпеливі. До дзеркала не приглядайтеся, бо фабрики тепер їх добре не виробляють. Ще 20 літ тому можна було полюбуватись собою, тепер – ні! Зморшками також не турбуйтеся, це самотинка, що не можна купити. Природа дала нам їх в подарунок за те, що колись молодими надмірно любувались сонечком. Роки роблять своє. Не сумуйте і не попадайте в депресію.

Кожний день – це подарунок від Бога. Стараймося доброю порадою, чи своїм життєвим досвідом поділитись з подругами. Легка руханка чи медитація добре впливають на успокоєння. Любуймося красою природи. Дбаймо про свій зовнішній вигляд. З усмішкою стрічаймо кожен новий день.

Мені вже 90 років. Поки що Господь не кличе, а в Пеклі немає місця. Бажаю вам, дорогі пані, багато витривалості та всіх Божих ласк!

Ольга Сливка.

ОДВІЧНЕ КОЛО: БАТЬКИ І ДІТИ

Святослава Гой,
виховна референтка СУА.

Пришло чарівне літо. Ласкаве сонячне проміння зігріває землю і наші серця. Ця пора є радісною і для дітей – адже настав час відпочинку, подорожей, цікавих поїздок з родичами. Так, літо – період жвавого родинного спілкування, який є основою у вихованні дітей. Для кожної дитини батько і мати – найголовніші люди у світі, найперші навчителі. Від них починається їх радість і становлення.

Про матір, берегиню роду, ласкаву, турботливу і терплячу написано і сказано багато. Це воістину свята і вічна тема. Але прикро, що у теперішні часи чомусь менше йдеться про надзвичайно важливу роллю батька у виховному процесі. Сумно, що применшується його значимість у час складних суспільних потрясінь, природних катаклізмів, економічних негараздів. Ми, дорослі, вражені і пригнічені непростими цими новинами, інколи губимося, шукаємо розради, пояснень. А чи затишно дітям, особливо чутливим і вразливим підліткам, у цьому непростому, суперечливому світі? А ще тоді, коли нема належної уваги, підтримки з боку найближчих людей.

Ми дещо відійшли від мудрої прабатьківської науки, культури, де тато відіграв домінуючу роллю. Як тут не згадати славнозвісну першу друковану виховну книгу князя Володимира Мономаха «Повчання», яку він написав для своїх синів. Твір пересипаний цитатами з Біблії, навчає шанувати родину, любити землю, допомагати убогим і сиротам, заступатися за вдову, не кривдити інших, додержуватися клятви. Заповіти цього великого державного мужа і для нас актуальні: «Старших шануй, як отця, а молодих, як братів», «Лжі бережися і п'янства, і блуду, бо в сьому душа погибає і тіло», «Недужого одвідайте, за мерцем ідіте, тому що всі ми смертні,» «...чоловіка не миніть, не привітавши». Проста зрозуміла і глибока наука на щодень і, як бачимо, на віки.

У часи Козаччини традиції християнської моралі ще більше вкорінювалися серед народу і, особливо, про вихованні молодого козацтва. Крім грамоти, фізичного гарту у них формували почуття людської гідності, почуття господаря на своїй землі, навчали національних звичаїв.

Ці добрі і вічні традиції згодом ретельно проводили у своїх працях істинно українські педагоги Софія Русова, професор Григорій Ващенко та інші.

Летять невинно роки... Наша страждена Україна знову на розпутьті. Знову воріженьки і недобрі люди розпинають її душу. Хижацькі наміри можновладців, їх бездушність і ворожість до всього національного приводять до великих моральних втрат. Фальшиві псевдоісторики, виконуючи імперські замовлення північного сусіда, знову взялися переписувати і сторію нашої нації. Ось чому, як ніколи, відповідальною є місія сім'ї. Саме народ є носієм правдивої власної історії. Увійшовши у третє тисячоліття, нам не байдуже, якими виростуть нащадки, тому так важливо повернути належний авторитет батьків. Століттями живуть в народі приказки: «Який батько – такий син», «Яке дерево – такі віти, який батько – такі діти», «Не навчив батько, не навчить і дядько», «Учи сина, як годуєш, бо тоді не навчиш, як тебе годуватиме».

Дехто заперчить: є в наші часи гідні батьки, що багато часу проводять з дітьми. Можливо, але постає друге питання, – наскільки якісним є той час, чи розуміємо ми і наші діти поняття свободи, про яку так модно зараз говорити, коли дуже атрофований метод покарання за погані вчинки. Світ уже отримує результати такої безкарності і недооцінювання прикрих типових проявів дитячої поведінки (цинізму, байдужості, жорстокості).

Так, нелегкою є праця виховника. Вона потребує терпіння, сил, знань. Та поки діти в сім'ї залежать від нас і слухають, користуймося і виховуймо їх з любов'ю і з вимогливістю. Мудра батьківська наука не розходиться з ділом, підтверджується власними прикладами. Навчати треба поступово, невимушено у будень і свята – пояснювати, повторювати.

У великій пригоді стане нам червень – первісток літа, що дарує нам чудові свята, а серед них особливо шановані – свято Трійці і День батька.

Наш народ нероздільний з Богом і з природою. Існують перекази, що коли Ісус на сороковий день вознісся на Небо, то зіслав на своїх апостолів Духа Святого. А землею тоді

розливалася велика благодать, від якої все зростало, зеленіло, квітло. Все це діялося у Божу неділю, яку почали називати Зеленою. Від тоді люди замаювали зеленими гілками будівлі, готували страви з м'яти, щавлю, освячували криниці і обов'язково йшли із їжею до родинних могил. Народ вірив, що від такої буйнозеленої неземної краси навіть мертві душі оживають, то намагалися задобрити їх з надією, що предки допомагатимуть їм у земному житті.

З покоління в покоління дідусі і бабусі (у яких зазвичай більше вільного часу) розповідали своїм онукам про дива і звичаї Зелених свят. Розповіді, перекази, легенди про русалок, лісовиків, захороненні предків назавжди запам'ятовувались. Пригадую, як моя бабуся Оленка говорила мені про сон траву, калину, татарське зілля, євшан, цвіт папороті та інші цікаві рослини, пов'язані з долею нашого народу. Наче і прості оповіді, а так залягли в серці, вчили бачити і любити природу. І донині гріють душу ці світлі і теплі сюжети з дитинства. Живу тими цікавими історіями, які обов'язково передам своїм онукам. Отака сила простого бабусино слова.

А ще у пам'яті один похорон українця вже тут, у США, на якому підліток онук українською мовою схвильовано говорив: «Я гордий, що мав такого діда. Він розповідав мені про Україну, учив мене ніколи не схилити голову перед труднощами, бути правдивим і твердо йти до мети.» І донині приємно за цю родину, за такого внука, за його слова. У нас, в Україні, коли хоронять, щиро оплакують, ридають, інколи і вмиляють за втратою рідних. А в американців менше сліз, більше аналізу і висновків над прожитим життям.

Слов'яни від давна шанують померлих. По всій Україні моляться за їх душі, відвідують і доглядають могили. Роблять це у Великодній час, на Зелені свята і восени. Це добрі звичаї, які треба і нам продовжувати. Вони сприяють духовному очищенню, роздумам про майбутнє.

Виховуючи дітей, слід пам'ятати і про живих своїх рідних. Поки вони серед нас, треба шанобливо ставитися до них, навчати дітей поважати старших. Літні люди мають великий життєвий досвід – можуть багато цінного передати онукам. Знаходьте час їх вислухати, розпитати про болі і тривоги. Розрадьте їх і щоразу дякуйте за життя і за добро, яким вони нас обдарували. Гірко посивілим родичам, коли не знаходимо часу побути з ними, коли про свої проблеми, журбу вони говорять і довіряються чужим людям, коли свої фізичні немочі, болі, вади скривають від власних дітей, чи то соромлячись, чи оберігаючи їх від зайвих проблем. Так не повинно бути. Нас усіх чекає старість і ми, безумовно, надіємося на поміч своїх дітей, навіть не припускаючи думки, що вони не допоможуть.

Вже десять разів щороку у Зелену неділю приїжджаю на український цвинтар Святого Духа у Гемптонбурзі. Зустрічаю багато знайомих облич, тішуся доглянутими могилами видатних та маловідомих українців. Та ще більше радію зустрічам зі своїми колишніми учнями із школи українознавства в Нью Йорку, що приїжджають у цей день разом зі своїми родичами. Знаю їх, то є добрі батьки, що не забувають четвертої Заповіді Божої, і їх належно виховані діти, які, я певна, через роки водитимуть у це світле і спокійне місце своїх діточок.

З НАРОДНОЇ МУДРОСТІ

Ніколи не розповідай про себе ні добре, ні погане. В першому випадку тобі не повірять, а в другому щось прибрешуть (додадуть).

Факт – найбільше вперта річ на світі.

Життя відходить від нас так швидко, ніби йому з нами не цікаво.

Коли вже втрачати нічого, втрачають принципи.

Все, що трапляється, має причину.

Допоки людина не здається, вона є сильнішою за свою долю.

Життя – це те, що відбувається з нами, поки ми будуємо шляхи на майбутнє.

Можливо, в цьому світі ти всього-навсього лише людина, але для когось ти – весь світ.

Не трать часу на людину, яка не прагне провести його з тобою.

Ніколи не одружуйся з жінкою, з якою можна жити, а одружуйся з тією, без якої ти жити не можеш.

To our new members - Welcome!

NEW YORK REGIONAL COUNCIL

- 1 ALEXANDRA MACYK
- 30 ZHANNA HURALSKA
- 30 NADIA SPIAK
- 30 MARIA ZENECKY

PHILADELPHIA REGIONAL COUNCIL

- 88 NATALIA MYKYTIUCH

BRANCHES-AT-LARGE

- 56 YARA LITOSH
- 107 SUZAN COOPER

НАША ОБКЛАДИНКА

Ілона Сочинська отримала ступінь бакалавра образотворчого мистецтва у Школі дизайну в Род-Айленді (RISD) у 1969 р. та магістра образотворчого мистецтва у Єльському Університеті в 1972 році. Після завершення навчання успішно керувала власною фірмою графічного дизайну.

Як пише Український Музей у матеріялах про її найновішу виставку, в 1979 році перемогло прагнення серйозно займатися живописом. Найперші роботи мисткині були виконані в стилі фотореалізму, але з часом її малярство ставало дедалі абстрактнішим.

Персональні виставки Ілони Сочинської виставлялися в Музеї Мистецтва Нойз (the Noyes Museum of Art) та в Українському інституті Америки, а також в Українському музеї в Нью Йорку. Її твори зберігаються в Музеї Мистецтва Зіммерлі (Zimmerli Art Museum) Університету Ратгерс, Українському Музеї, Музеї Мистецтва Нойз, Фундації Мориса Пропа та в приватних колекціях.

Від 13-ого травня до 8-го жовтня 2012 р. в Українському музеї в Нью Йорку триватиме виставка **“Незвичайне бачення: Ілона Сочинська, ретроспективна виставка картин”**. Ці роботи позичені з приватних колекцій, зі збірки мисткині та з колекції Українського Музею в Нью Йорку.

OUR COVER ARTIST

Iлона Sochynsky's successful and distinguished painting career is entering its fourth decade. Congratulations! She received her BFA from the Rhode Island School of Design (RISD) in 1969 and her MFA from Yale University in 1972. Early in her career, she could be considered a photo-realist, but with time her technique has most certainly moved more and more into the abstract. In the artist's own words, “Over the years, my work has progressed from hyper-realism to abstraction.”

Iлона Sochynsky has been commissioned to create several public art projects. She has collaborated with the Noyes Museum of Art as Artist-In-Residence on a multi-component community art project, and this institution featured Sochynsky's paintings in a one-person exhibit in November 2008.

Her work is held in many private collections as well as the permanent collections of the Zimmerli Art Museum, NJ; the Ukrainian Museum, NY; and the Noyes Museum of Art, NJ. She has recently been inducted into Who's Who in American Art. Among her many exhibitions were those at the Ukrainian Institute of America, NY, and the Ukrainian Museum, NY.

Her newest exhibition opens at the Ukrainian Museum in New York on May 13, 2012, and concludes October 8.

ДО УВАГИ МИСТКИНЬ!

Щиро запрошуємо мисткинь, які хотіли б бачити свої роботи на обкладинці “Нашого життя,” зголоситися до нашого мистецького координатора Уляни Зінич. Редакція зацікавлена у роботах найрізноманітніших видів мистецтва: малярства, кераміки, скульптури, різьби, вишивки, ткацтва, писанкарства тощо. Просимо надсилати зразки робіт та інформацію про себе на електронну адресу: uzinych@comcast.net

Разом з фотографіями робіт просимо подавати номер телефону.

Sharing

NEWS & VIEWS...

Marianna Zajac, UNWLA President

As evidenced by the calendar of events below, the past month has been very busy, filled with meetings, including Regional Council annual meetings, UNWLA sponsored events, and community happenings.

The event held at the Ukrainian Museum on April 27th was both historic and symbolic: it demonstrated the results of unity and certainly made one think. In his address to the Ukrainian Council of Churches and Religious Organizations of Ukraine in Kyiv in 2001, Pope John Paul II said, *“Continue without ceasing in your common search for an increased sharing of the values of religion lived in freedom and of tolerance lived in justice. This is the most significant contribution that you can make to the overall progress of Ukrainian society.”* In this very spirit, the Council had just returned as a united group from the Canadian Parliament in Ottawa, Canada, where on April 24th an official Parliamentary proclamation was issued in honor of Metropolitan Andrey Sheptytsky’s regard for basic moral principles and the sanctity of life. Guided by these principles, Metropolitan Sheptytsky sheltered Jews personally and arranged for Greek Catholic monasteries to protect hundreds of Jewish children, many of whom survived the war and the Holocaust to tell their stories of appreciation for the extraordinary actions of the metropolitan. Included in the esteemed group that represented the Council were the Primate of the Ukrainian Orthodox Church of Kyiv Patriarchate, His Holiness Filaret; Major Archbishop of Kyiv-Galicia, His Beatitude Sviatoslav; Bishop of the Roman Catholic Church in Ukraine, Rev. Markiyany Trofimyak; Chief Rabbi of Kyiv and Ukraine,

Members of Soroptomist International from Dnipropetrovsk, Ukraine, visiting New York City.

Rabbi Yaakov Dov Bleich, as well as protestant, evangelical, and muslim leaders. According to His Beatitude Sviatoslav, the recognition in the Canadian Parliament to a hall filled with government representatives, who recognized the presence of this united clerical group from Ukraine with a resounding round of applause, was a true miracle! Indeed it was! And when this esteemed group assembled in Washington, D.C., on April 26th, U.S. government officials present were in awe. While most news coming out of Ukraine is filled with despair and negativity, this trip shined a ray of light. In unity there is hope. Only in unity will there be a future.

Attending Regional Council annual meetings offers an excellent opportunity to speak personally with both the Boards and the membership of the Regional Councils, to inform them on the ongoing work of the Executive Committee—on a personal, one-to-one basis—as well as to answer any pending questions. This year afforded me the chance to share the latest news on the UNWLA Pediatric Burn Unit Project. A grant from the International Rotary Club, matching a \$10,000 Boston Rotary donation (of which \$6,000 was a UNWLA contribution), was approved and wired to Ukraine. The grant totaled \$36,000 and allowed Dr. Savchyn to purchase pre-approved instruments for the Burn Care Unit. In other words, the UNWLA’s \$6,000 qualified the unit for a total grant of \$36,000.

I was also able to report that progress is being made in preparation for the digitizing of decades of *Our Life* issues. Natalia Sonevytska of Branch 64 of New York City volunteered to sift through boxes of magazines found in the administrative UNWLA offices and to separate them into chronological sets for scanning. Our administrator, Olya Stasiuk, will be completing and managing the project going forward.

As I reminded everyone of the where, when and why of the UNWLA/UCU Endowment Fund project, I was able to reconfirm our belief and conviction in its timeliness and necessity. Ok-sana Kis', who agreed to act as coordinator of the lectureship funded by the endowment, constructed the plan for the endowed lectureship which will include: an elective three-credit course in women's/gender studies offered each semester, invited guest lecturers to present a series of lectures during the regular course, and a monthly seminar offered to the UCU community that will include an interactive general discussion. Ms. Kis' also developed a preliminary budget for the academic year 2012-2013, which is based on the projected annual interest of the endowment funds deposited at the Ukrainian Catholic Education Foundation in Chicago. Branches 95 of Central New York and 90 of Philadelphia were very ge-

nerous and excited to present me with \$2,000 and \$2,500 respectively for the Endowment. We sincerely thank them for their support.

This month's cover features the artwork of Ilona Sochynsky, member of Branch 113, whose exhibit, *A Singular Vision*, just opened at the Ukrainian Museum in New York City. This is the very first exhibit of a UNWLA member, and the opening was sponsored and attended by many UNWLA members. Incidentally, some of our members have told me that many UNWLA "husbands" enjoy reading *Our Life*, which is wonderful, and we encourage them to keep reading! This issue comes out in a month when we remember and honor our Fathers. We wish our Fathers good health and many blessings from God as they continue to be a constant source of strength and support for their children and families.

Calendar of Recent Events

April 21, 2012 Annual Regional Council meeting and elections – Central New York – attended by President and Member at Large Vera Kushnir.

April 24, 2012 Dr. Natalia Sergeyeva, spouse of the Permanent Representative of Ukraine to the United Nations, and the Ukrainian National Women's League of America partnered to hold the traditional Festival of the Ukrainian Easter Egg (*Pysanka*) and the viewing of the exhibition "Ukrainian Kilims: Journey of a Heritage," followed by traditional Ukrainian cuisine buffet at The Ukrainian Museum. The wives of UN Ambassadors were invited to join UNWLA members for an afternoon of celebrating Ukrainian culture and treasures. The event was very well attended – over 30 Ambassadors' wives joined an equal number of UNWLA representatives.

April 27, 2012 The Ukrainian Council of Churches and Religious Organizations from Ukraine visited the Ukrainian Museum in New York City as part of a trip to Canada and the USA, honoring Metropolitan Andrei Sheptytsky and his Legacy – attended by Museum Board members the majority of whom are UNWLA members.

April 28, 2012 UNWLA Executive Committee meeting, New York City.

April 28, 2012 100th anniversary of New York "stannysia" of Plast, New York City – attended by President.

April 29, 2012 Annual Regional Council meeting and elections – New York – attended by President and Financial Secretary, Roma Shuhan.

May 6, 2012 Annual Regional Council meeting and elections – Philadelphia – attended by President and Member at Large Vera Kushnir.

May 12, 2012 The UNWLA hosted members of Soroptimist International from Dnipropetrovsk, Ukraine, and from New York City. (Soroptimist International is a service organization for women committed to a world where women and girls together achieve their individual and collective potential and have an equal voice in creating strong, peaceful communities worldwide.) After exchanging organizational information, guests were given a tour of the Kilim exhibit by Ukrainian Museum curator Luba Wolynetz. An informal luncheon followed.

May 12, 2012 The official opening of the Ilona Sochynsky exhibition at the Ukrainian Museum in New York City attended by President.

May 14, 2012 The Ukrainian Museum Executive Committee meeting.

"LET US HAVE NO MORE CROAKING AS TO WHAT CANNOT BE DONE; LET US SEE WHAT CAN BE DONE, AND ABOVE ALL, SEE THAT IT IS DONE." – ALICE MCLELLAN BIRNEY

The Dumping of Ukrainian Treasures

by Orysia Nazar Zynycz

Recently, a resident of our Ukrainian community passed away. The children of the deceased flew in for a weekend, hoping to clear out the home and liquidate the belongings their parents had accumulated. Among the household goods there were many very valuable items. Some were museum pieces; many could have been sold at the Ukrainian Museum store. What occurred, however, was quite different.

Passing by the house of the deceased, a member of our community saw paintings by well-known Ukrainian artists, icons, embroideries, wood carvings, and furniture being carted out and loaded into a “donation” truck. Appalled, the lady asked one of the children whether they might consider finding buyers for some of the items or donating them to a Ukrainian organization or institution. She was told that there was no time.

Such occurrences very likely take place in many other states. Here, in Florida, it happens all too often because many Ukrainian retirees live in the Sunshine State. Their children often live far away; most of them are working and/or raising families hence have little time to sort through the artistic treasures that their parents had acquired over the decades and displayed in their homes. And thus, these treasures often end up in trucks dispatched by the Salvation Army, Goodwill, or other charitable organizations.

At times, even worse things happen: one deceased videographer/photographer’s 30+ year collection of videos and photos of Ukrainian concerts, events and celebrations were put curbside for trash pickup by a relative. A member of our community saw them and salvaged some. The rest went to a dump.

Some families choose to dispose of such treasures at garage sales, where

works of our artists are sold for \$20 or \$30, while beautiful embroidered pillows, tablecloths, or blouses go for \$5 and \$15. During a trip through central Florida, one couple bought two rare old icons for \$20 at a garage sale.

There are also the “estate haulers”— individuals who peruse obituaries and contact families of the deceased, offering cash for contents of apartments and/or homes. An elderly gentleman’s house was sold for less than \$20,000 in cash. It was a small house, but the house and contents (including many Ukrainian artifacts) were worth at least \$50,000. Rather than take time off from work and commute to Florida, the relative settled for the cash.

This tragedy occurs because surviving sons, daughters, nephews, or nieces do not know the value of the possessions that the deceased leave behind. In other cases, some of our elderly retirees have no families and make no provisions for disposing of their collections. In either situation, unique, one-of-a-kind, and priceless cultural items are often sold as cute trinkets at thrift shops or are hauled off in trash trucks and dumped into a landfill.

As the keepers of our culture, we need to inform our communities that these scenarios take place and, as our communities age, will occur more often. We can initiate a UNWLA campaign to inform our communities to plan ahead and consider bequeathing their collections to our Ukrainian museums or other heritage centers, where the treasured items will be gladly accepted, valued, and exhibited.

We must find a way to prevent such things from happening. Your other thoughts and ideas on this matter are most welcome!

ГУМОР

В банку дама поважного віку не знає, як підписати чек. Касирка їй радить:

– Пані, підпишіть так, як ви звичайно підписуєтесь під своїми листами.

Поважна пані підписала: «Цілую всіх міцно, ваша бабця».

Жінка в ОУН та УПА у 1940-50-их роках

86-ий Відділ Союзу Українок Америки в Ньюарку, Н. Дж., запросив українську громаду на доповідь Оксани Кісь, кандидата історичних наук, старшу наукову співробітницю Інституту Народознавства НАН України, Голову Львівського Науково-Дослідного Центру “Жінка та суспільність”, яка відбулася 17-го березня ц.р. у залі церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку.

Голова Відділу Наталка Буняк привітала присутніх і представила Оксану Кісь, яка заповіла, що темою її доповіді буде “Жіночий досвід участі у національно-визвольних змаганнях ОУН та УПА у 1940-50 роках.” В залі було багато жінок і не менше чоловіків. Доповідь була дуже цікава.

Оксана Кісь розповіла багато про нелегкі обставини, у яких працювали жінки на те, щоби дати можливість чоловікам вижити у лісах і криївках і мати змогу бути готовими кожної хвилини до обов'язків, які тяжіли на плечах воїнів УПА.

Крім усяких господарських зайнять, яких спеціально у тих обставинах було дуже багато, жінки брали участь у боях: виконували завдання розвідників, заходили до міст, щоби довідатися про розміщення совітських військових частин, а також для того, щоби закупити ліки, заготовити харчі та одяг для бійців, віднести листа до рідних, сини і доньки яких несли дуже тяжку службу оборони своєї Батьківщини.

Деякі з них залишили спомини, одначе ми мало знаємо про їхню тяжку і відповідальну службу.

Є багато написано про упівців-чоловіків. Є багато відзначених за відвагу, за довгі роки боротьби в лісах. Є пам'ятники заслуженим героям – чоловікам, є вулиці, названі іменами героїв УПА. Чому немає вулиць, названих на честь героїнь УПА – жінок? Адже вони на рівні з чоловіками переносили труднощі партизанської боротьби і часто віддавали своє молоде життя за волю України.

Після вичерпної і надзвичайно цікавої доповіді при каві і солодкім доповідаччі було задано багато питань, в більшості від чоловіків. Був запит у справі гендерних/жіночих студій в Католицькому Університеті у Львові, які підтримав Союз Українок Америки. Оксана Кісь розповіла, що від осені цього року вона

Зліва направо: Наталка Буняк, Оксана Кісь, Ольга Тритяк.

буде викладати в Українському Католицькому Університеті у Львові гендерні/жіночі студії студенткам і студентам. Вона зазначила, що сьогодні статус жінки в Україні не дорівнює статусу жінок у Західному світі. Прикладом є пояснення про жінку Голови Верховної Ради України, яке він зачерпнув з легенди Старого Завіту.

У нашій історії за часів Київських князів становище жінки було краще, як у Західній Європі. Статус жінки за років панування в нашій країні північного сусіда, включно із совітською владою, дуже потерпів. Оксана Кісь згадала про видану збірку досліджень на жіночу тематику під редакцією професора Мар'яни Рубчак, видану в англійській мові в перекладі “Позначення відмінностей: багатолика жінка в сучасній Україні”.

Є надія, що з часом питання статусу жінки в Україні буде відповідно поставлене. Молоде покоління, має нагоду переконатися, що в європейських державах статус жінки є захищений законом і в суспільстві є на відповідному рівні.

Ольга Тритяк,
пресова референтка.

UNWLA Ohio Hosts a Book Presentation

As part of Women's History Month, the Cleveland community was treated to a presentation of *Scratches on a Prison Wall*, a gripping World War II memoir by Luba Komar, translated into English by Christine Prokop. The event was organized by the Ohio Ukrainian National Women's League of America and took place on March 24, 2012.

After a few words of welcome by the Ohio Council President Daria Fedoriw and the introductory remarks by Branch 12 President Halya Pohlid, the guest speaker Lida Prokop took the podium. She explained the process of the book's creation and summarized the historical background of the events in the memoir.

Scratches on a Prison Wall first appeared in Ukrainian as "Protses 59-ty," or *Trial of 59*. Christine Prokop, the author's daughter, translated the book into English, adding her mother's diaries and recollections to craft a fascinating and highly readable memoir. The speaker emphasized the importance of the English translation, done so that the younger generation as well as the public at large would be able to learn some details of that horrendous time in Ukrainian history. Ms. Prokop then read a few excerpts from her mother's book. The presentation was enhanced by some video clips of the author herself (who passed away in 2007) as well as some remarks by the translator and editor Christine Prokop.

As a 21-year-old student in Lviv, Luba Komar joins the underground Organization of Ukrainian Nationalists (OUN) and in 1940 is arrested during the night and whisked away to prison by the NKVD (secret police). After brutal interrogations by depraved and sadistic NKVD officers who attempt to break her will by beatings, threats, and humiliations, Luba refuses to bend. She is sentenced to death together with other young students. Eventually several of them, including Luba, have their sentence reduced to 10 years of hard labor and 5 years of exile. On the way to the Siberia, with the war raging and the Germans pushing towards Moscow, the group of prisoners is detained in a transit prison in Berdychiv. The retreating Soviets attempt to burn down that prison with all the inmates still inside. As frantic prison-

Lida Prokop signing the book.

ers try to break out and escape, many are shot and killed by the NKVD machine guns. During those terrifying moments, Luba and several others have the good fortune to escape. Luba clandestinely returns to Lviv and continues her underground work—now under German occupation.

This book tells an extraordinary multifaceted story. It is a powerful emotional page-turner, which reads like a thriller and keeps the reader guessing. It describes interactions in the underground resistance movement as well as life in Soviet prisons and on death row in vivid detail. It gives one an honest, not exaggerated, yet fascinating insight into the psychology and behavior of young people under unbearable stress. There are passages that read like *belles lettres*, such as the author's descriptions of the beauty of the Carpathians while she travels as a courier between the OUN and the UPA (Ukrainian Insurgent Army). The book vividly portrays the invincible spirit of the "Greatest Generation" of 20th-century Ukraine. It conveys the depth of human courage and dedication to the noble cause of freeing one's country from brutal foreign occupation.

The translation is surprisingly effective, preserving the intensity and freshness of the original.

Nadia Deychakiwsky

КОРИСНІ КИМНАТНІ РОСЛИНИ

Не всі рослини, які ми доглядаємо у своїх вазонках, є корисними для нас. З найбільш корисних, що очищують повітря в домі, скріплюють наш імунітет, допомагають при нервових стресах, вчені називають: англійський плющ і бамбукову пальму – чемпіонів з поглинання своїми листочками вуглекислого газу, пальму Леді і фікус. Ці рослини не тільки очищують повітря, але й наповнюють його мінералами та солями.

UNWLA BRANCH 98 FUNDRAISES FOR SCHOLARSHIP PROGRAM

L to R: Luba Bilowchtchuk, Irene Stecki, Maria Polanskyj, M. Orysia Jacus, Nadia Jaworiv, Viki Mischenko, Mimi Polanskyj, Irene Krawczuk, Larissa Pencak, Anna Krawczuk, and Jaroslawa Mulyk.

UNWLA Branch 98 of Holmdel/Middletown, NJ, dedicated the month of April 2012 to campaigning and raising funds for the UNWLA Scholarship/Children-Student Sponsorship Program. As part of that effort, members conducted a fundraiser on April 20th, hosted at the home of Luba Bilowchtchuk, the Branch's Scholarship chairwoman. It was a festive Stella & Dot jewelry event conducted by stylist Mimi Polanskyj with commission proceeds benefiting the program. Amidst tasty hors d'oeuvres and refreshments and with an eye to putting the fun in the fundraiser, guests tried on an assemblage of necklaces, earrings, and bracelets.

The UNWLA Scholarship/Children-Student Sponsorship Program is a national program whose goal is to provide educational opportunities to students of Ukrainian descent in Ukraine as well as the United States and countries of South America and Europe. After forty-four years of operation, more than twenty thousand scholarships have been awarded to needy students.

The Scholarship office is located at 171 Main St. in Matawan, NJ. Branch 98 President, Victoria Mischenko, is the office administrator and branch members Luba Bilowchtchuk, Anna Krawczuk, and M. Orysia Jacus serve on the National UNWLA Scholarship Program Committee that has been chaired by member Maria Polanskyj since 2002. Member Nadia Jaworiv is a volunteer for the program and was successful in raising over one thousand dollars during the month. Through members' dedication and countless volunteer

hours, the Program continues to serve those in need. However, the demand is ever growing: in Ukraine alone over one hundred students are in need of sponsorship. Branch 98 is reaching out to the community for its help in meeting the needs of so many deserving students.

You can help support this program by becoming a **Sponsor** of a student, by being a **Contributor** who makes a donation without assignment of a particular student, or by becoming a **Benefactor** who establishes an Endowment or Memorial Fund. You may consider donating through a payroll deduction to the United Way or through a matching fund program in your workplace, indicating the UNWLA Scholarship Program. Donations must be in the form of a check payable to **UNWLA, Inc. Scholarship Program**, PO Box 24, Matawan, NJ, 07747-0024. UNWLA, Inc. is 501(c)3 non-profit tax-exempt entity, and all donations are tax deductible in the USA within the limits of the IRS law.

For more information you can call 732-441-9530 and leave a message or email nazustrich@verizon.net. All calls or emails will be answered by member volunteers. You can also visit www.unwla.org and follow the link to "What we do." Select the Scholarship Program from the pull-down menu. Click the Q&A icon for questions and answers.

Please consider donating to this worthwhile cause. Any donation will be greatly appreciated.

Irene Krawczuk, Branch 98 Secretary

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 33-ГО ВІДДІЛУ СУА ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, ПАРМА, ОКРУГА ОГАЙО

*1-й ряд, сидять зліва направо: Марія Грабська, Наталія Симс, Володимира Баслядинська,
Ольга Дем'янчук, Іванна Шкарупа, Дарія Федорів, Лукія Гриців.
2-й ряд, стоять: Стефанія Швед, Анна Кілярська, Євгенія Бенко, Ольга Ільчишин, Стефанія Балагутрак,
Ірина Кріса, Ірина Барнич-Дубас, Мирослава Голубець, Ніна Сікора, Марія Мудрак, Оксана Шараневич.*

28 квітня 2012 р. членки 33-го Відділу СУА ім. Лесі Українки у Пармі зібрались на надзвичайні загальні збори. Чому надзвичайні? Та тому, що «золота пора союзницьких років відійшла, відлетіла, як лист восени», а за ними і багато посестер-союзнок. Не стало сили дотягнути до 60-ліття (жовтень 2012 р.), і саме ці збори мали підтвердити пропозицію про те, що треба підвести підсумок і згорнути роботу відділу.

На збори прибули 15 союзнок, запрошені на збори голова Округної Управи СУА Огайо Дарія Федорів, її перша заступниця у справах організаційних Наталія Симс, одна (і одинока) із засновниць Відділу Володимира Баслядинська.

Багаторічна голова відділу Ольга Дем'янчук відкрила збори привітанням всіх присутніх, попросила ствердити правосильність зібрання. Молитвою «Отче наш...» та молитвою СУА «Боже, Царю неба і землі...» присутні пом'янули всіх членок, які відійшли у засвіти. Виконали гімн СУА.

До президії запрошено: В. Баслядинську, Д. Федорів, Н. Симс і Почесну членку СУА І. Шкарупу. Робочу президію склали: Оксана Шараневич – голова, Лукія Гриців – заступниця, Мирослава Голубець – протоколярна секретарка.

Протокол попередніх загальних зборів не прочитано – його писала бл. п. Любомира Мичковська. Звіти управи і референток були об'єднані, бо ті союзнянки, що залишилися, виконували по 2-3 функції. Але всі розуміли ситуацію і, як ті бджілки, з любов'ю до того і до тих, кому присвячували свою працю. Найбільшу незручність відчували тоді, коли не стало нашої скарбнички Лукії Медицької.

Детальним і всеохоплюючим був виступ голови Відділу Ольги Дем'янчук, який переривався голосуванням за розв'язання відділу (одноголосно), опісля виступаюча з приємністю вручила грамоти признання майже всім діючим членкам, чим піднесла настрій присутнім.

Володимира Баслядинська цікаво розповіла історію створення 33-го Відділу СУА, а голова Округи Огайо Д. Федорів дала високу оцінку роботи відділу й висловила жаль з приводу того, що її діяльність, як новообраної голови, починається із розв'язання відділу. Вона ж запросила тих союзнок, які бажають продовжувати життя в організації, вступити до інших відділів, зокрема 12-го, щоб допомагати, ділитись досвідом. Всім побажала здоров'я.

Після добрих слів двох голів та інших членок відділу, зрозумівши, що ще потрібні, союзнянки «тріпнули мінором об землю», при-

вітали своїх посестер з уродинами, сфотографувалися, випили смачної кави, помолилися з надією, що не все ще закінчено, розійшлися, щоб при нагоді зустрітися знову.

Оксана Шараневич,
пресова референтка 33-го Відділу СУА.

Звіт-слово Ольги Дем'янчук, голови 33-го Відділу СУА

(Скорочено)

Роки 1949-1950 – найбільший приплив так званої третьої хвилі до Америки. Опинившись на чужині, з тугою за втраченою Батьківщиною, ідейно-свідомі жінки, серед яких була присутня сьогодні Володимира Баслядинська, посіяли зерно віри, надії і любови і 26-го жовтня 1952 року заснували 33-ій Відділ СУА ім. Лесі Українки.

Першою головою відділу була Михайлина Ставнича, з ініціативи якої було створено комітет з представниць всіх місцевих відділів СУА Округу Огайо (около 16 відділів), щоб спорудити пам'ятник Лесі Українки в Культурному Городі міста Клівленд, що було здійснено в 1961 році.

В 1953 р. відділ заснував перший садочок СУА з участю 36 дітей, який довгі роки вмilo і віддано провадила Марійка Антонів, а опісля Надя Русенко.

В скорому часі відділ зріс до 92-ох членок, а опісля до понад 100. 33-ий Відділ також був першим спонсором Стипендійної Акції СУА, який провадила бл. п. Іванна Вовк, маючи тоді 26 стипендіатів з різних країн – Бразилії, Аргентини, Польщі, а відтак України. Продовжували цю акцію Марія Футей, Марія Стахур, Ірина Стахур.

Суспільна опіка відділу була зосереджена на допомозі братам і сестрам, розсіяним по всьому світі. Відділ активно відгукнувся на лихо – повінь в Прикарпатті, допоміг старечому дому в Чернівцях, СУУ в Херсоні, сиротам-неповносправним дітям, а також в моральній підтримці посестер-союзнок у шпиталях і старечих домах. Ці нелегкі заходи сумлінно виконувала невтомна Ірина Криса з допомогою Стефи Балагутрак та Стефанії Швед.

При відділі успішно діяла музейно-мистецька референтура, очолювана Лукією Гриців, яка влаштовувала відповідні виставки у вітрині Кредитової Кооперативи «Самопоміч», а також довгі роки подавала куховарські приписи до журналу «Наше життя».

*Зліва: Ольга Дем'янчук – голова 33-го Відділу СУА,
Дарія Федорів – голова Округної Управи СУА Огайо,
сидить Іванна Шкарупа – Почесна членка СУА.*

За ініціативою та виконанням Почесної Союзанки бл.п. Ірини Кашубинської влаштовано покази обрядового печива та виставки народного мистецтва. Шістьма високомистецькими виставками продовжувала рекламувати наше мистецтво серед чужинців Євгенія Бенко в «Cuyahoga Community Collage» під час «International Affair».

З приємністю стверджую, що до нас долучилися свідомі жінки-патріотки з четвертої хвилі: Євгенія Бенко, Оксана Шараневич, Ніна Сікора, Люба Хомин, Євгенія Світенко, Ліна Шедна, Галина Ковалишин, яка виїхала на Флориду, куди був переведений її чоловік о. Северин Ковалишин.

Членки Відділу були активними у «Мережі дії» при Окрузі Огайо, яку очолювала референтка зовнішніх зв'язків Олена Хміляк. Ми проводили протести і акції писанням листів, спростовуючи фальшиві інформації про Україну, з вдячністю реагували на прихильність американських законодавців.

Дуже часто відділ влаштовував імпрези для громадянства: ювілеї відділу, доповіді на медичні і практичні теми, День Матері, різдвяні зустрічі, літературні та історичні вечори, круглі дати уродин членок. У всіх цих заходах виступали наші неперевершені дикторки: Ірина Барнич-Дубас, Оксана Шараневич, Люба Гурко-Боднар і Люба Мичковська.

Трагедіям Голодомору та Чорнобиля, які не підлягають забуттю, присвячувалися імпрези в 2009 р. «Хлібові низько вклонімся» і «Вічна пам'ять замореним голодом» (сценарій Оксани Шараневич). Всі імпрези помистецьки декорувала Дарія Кульчицька.

При відділі довго існував гурток книголюбів під керівництвом бл.п. Любомири Мичковської. Обширний архів впорядкувала Євгенія Бенко. Невтомними працівниками були господарські референтки Стефанія Вільшанецька, Марія Грабська, Анна Кілярська. Наш Відділ гордиться членкою Іванною Шкарупа, яка заслужила на Почесне членство СУА та понад 20 років очолювала Окружну управу Огайо.

З сумом хочу ствердити, що протягом 60-ліття нашого існування 85 членок відійшли від нас у Царство Небесне. Тому сьогодні

силою обставин і на прохання членок, які з різних причин не в змозі більше виконувати обов'язки нашої організації, змушена сьогоднішніми надзвичайними загальними зборами 28 квітня закрити 33-ій Відділ СУА.

Складаю сердечну подяку нашій шановній громаді, яка своїми щедрими датками на цілі СУА та своєю присутністю на наших заходах збагачувала нас духовно, морально і матеріально. Закінчую словами бл.п. Івана Гурка з української радіопрограми «В ласці Божій оставаймось!»

BRANCH 124 MAKES EASTER WREATHS AND COOKIES

On Saturday, March 10, 2012, the members of Branch 124 in St. Petersburg, Florida, and guests met at the church hall of Epiphany of Our Lord Ukrainian Catholic Church. Their goal was to create handmade wreaths for sale at the annual Easter Bazaar. Mrs. Eva Reinhardt was the founder and director of our wreath-making fundraiser. Before we began making the wreaths, she provided us with many samples so that we would get ideas for the Easter wreaths. She helped us by providing directions and suggestions and offering a helping hand when needed. She also brought *pysanky*, which were beautifully decorated with a variety of motifs and designs.

The wreaths were decorated with ribbons, artificial flowers, greenery, small stalks of wheat, and, of course, the Ukrainian *pysanky*. The participants had fun learning the art of wreath making while enjoying the morning with friends, old and new.

As each wreath was completed and put on the table, it was admired for its beauty and originality. What started off as a little of this and a little of that became beautiful pieces of art, created

by our women. With Easter just around the corner, our Ukrainian Easter wreaths would brighten many doors and special spots in our homes. Our Easter wreaths with the colorful *pysanky* were so attractive and cheery that many of them were purchased immediately.

With the wreaths completed and Easter coming soon, we had asked Mrs. Vera Pestyk, a member of Branch 124, to demonstrate how to make her delicious cookies. Everyone brought their own ingredients and followed her as she shared her recipe and demonstrated the technique of making the nutty cookies. Members made their own cookie dough, packaged it in sealed containers, and took the dough home to bake. The results were fantastic. We were all pleased that there was one more scrumptious treat ready for Easter.

Olya Czerkas, Branch 124 President, thanked those who attended for their support and their generous donation of items. This day was filled with many learning and creative moments that all enjoyed.

Vera K. Swade,
Branch 124 Press Officer

Загальні збори 34-го Відділу СУА, Коговз, Округа Центральний Нью Йорк

Загальні збори 34-го Відділу СУА відбулися 11 березня ц.р. Голова Марія Мацюк відкрила збори молитвою і привітала присутніх членок відділу та голову Окружної Управи Центрального Нью Йорку Марію Кейд. Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять довголітньої членки Олі Ракочі, яка відійшла до вічності 27 грудня 2011 р. Збори проводила Галя Головецька, секретарювала Оксана Цюпка.

Нова управа відділу: Марія Мацюк – голова, Галина Лоґан – заступниця голови, Оксана Цюпка – протоколярна секретарка, Уляна Омецінська – кореспонденційна секретарка, Катруся Барсиг'ян – скарбник.

Референтки: Дарія О'Ніль – культосвітня, Христя Кифор – суспільної опіки, Ліля Баран – мистецько-музейна, Віра Галібей, Марія Гудак, Галя Головецька і Ніна Левицька – господарські. Контрольна комісія: Галя Гіберт, Слава Перрі, Марія Савків.

До відділу вписалася нова членка – Оксана Люпе.

Оксана Цюпка, секретарка.

Загальні збори 108-го Відділу СУА ім. Олени Лотоцької, Нью Гейвен, Округа Нова Англія

Загальні збори 108-го Відділу СУА ім. Олени Лотоцької, Нью Гейвен, Конн., Округа Нова Англія відбулися 3-го лютого ц.р. в церковній залі церкви св. Михайла. Збори відкрила голова Відділу Арета Геран. До президії увійшли Діонізія Брочинська – голова зборів, Христя Мельник – секретарка. Заслухали звіти всіх членок управи та Контрольної комісії.

На пропозицію номінаційної комісії обрано нову управу відділу: Рома Тибодо – голова, Ганя Салемі – заступниця, Оріся Яновська – секретарка, Славка Горбата – скарбник. Референтки: Марійка Антонишин – пресова,

Данка Сендич – імпрезова і культурно-освітня, Дарка Марків – організаційна, Христя Мельник – виховна і музейна, Уляна Зінич – стипендійна, Оля Фурманік – суспільної опіки, Арета Геран – архівна. Контрольна комісія: Арета Геран – голова, Діонізія Брочинська, Ганя Салемі – членки.

Галя Шулевська, представник від Окружної Управи, подякувала членкам відділу за добру і самовіддану працю під час року та за успішний вибір нової управи, запросила брати активну участь у наступному з'їзді Округи Нова Англія.

Новій управі відділу бажаємо найкращих успіхів у праці для Союзу Українок Америки та української громади.

Марійка Антонишин, пресова референтка.

ФОНД ДОПОМОГИ СИРОТАМ В УКРАЇНІ

100 дол. – в пам'ять мого Дорогого мужа бл.п. **Ярослава Пенкальського**.
Іванна Пенкальська, 43 Відділ СУА, Філадельфія.

50 дол. – у світлу пам'ять бл.п. **Марійки Солтис-Білінської** склала Надя Іванчук.

30 дол. – в пам'ять бл.п. **Ореста Кузьми** склала Валентина Чудовська.

10 дол. – Michael J. Szurpeta.

ФОНД ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

50 дол. – замість квітів на свіжу могилу нашої членки бл. п. **Марії Скалій**. Родині висловлюємо щиро глибокі співчуття.

99-ий Відділ СУА, Вотервліт, Н.Й.

ФОНД ДОПОМОГИ БАБУСЯМ

100 дол. – 106-ий Відділ СУА в Гартфорд, Конн.

*З вдячністю і пошаною,
Ірина Рудик, референтка СО СУА.*

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ «НАШЕ ЖИТТЯ»

100 дол. – в пам'ять бл. п. **Лукії Медицької**.
33-ій Відділ СУА, Парма, Огайо.

100 дол. – в пам'ять бл.п. **Усі Фішер-Слиж**.
Нехай добрі діла бл.п. Усі стануть для нас прикладом до слідування і передаються з роду в рід. Дарія Самотулка-Слиж.

100 дол. – в пам'ять моєї дорогої незабутньої товаришки ще з гімназії у Львові бл. п. **д-р Марії Фішер-Слиж**. Лідія Козак, членка 56-го Відділу СУА, Флорида.

60 дол. – Ольга Бродин через 62-ий Відділ СУА в Глен Спей, Нью Йорк. Членки 62-го Відділу СУА висловлюють вдячність пані Бродин за фінансову підтримку відділу.

50 дол. – 56-ий відділ СУА, Норт Порт, Флорида.

\$50.00 – in memory of **Barbara Tychowskyj**, who passed away in Houston, Texas, on April 13, 2012. She was the mother of Juliana Tychowskyj, member of Branch 118 in Houston. May her memory be eternal. Martha Noukas, Branch 118 President and the membership of Branch 118.

50 дол. – в пам'ять бл. п. **Володимира Козака**.
Ольга Сливка.

25 дол. – замість квітів на могилу бл. п. **Богдана Савчука**. Дорогій Наді з родиною мого щиро співчуття. Ольга Пастернак.

25 дол. – в пам'ять бл. п. **Андрія Івашко**, чоловіка нашої членки Лярисы Івашко.
56-ий Відділ СУА.

Щедрим жертводавцям щиро дякуємо!

**Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки**

До нас пишуть...

Ми одержали багато святочних Великодніх побажань від стипендіатів, членок Союзу Українок України, поодиноких членок СУА та людей доброї волі, які з переконанням та великим довір'ям підтримують Стипендійну Акцію СУА. Спасибі усім!

Зі США...

Веселих Свят – Христос Воскрес!

*Сердечні вітання з Воскресінням Христа та усієї природи Вам, пані Марусю, і пані Орису, як рівно ж усім дорогим паням, дякую за Вашу жертвенну працю!
Смачної свяченої Пасочки!*

Оксана Салдит, 49-ий Відділ СУА.

Щиро дякуємо Вам за довголітню співпрацю та за чудову знимку Вашої Великодньої паски.
М.П.

* * *

З України...

...Висловлюю щиру подяку Союзу Українок Америки та особисто Вам, пані Даріє, за турботу та піклування про мене. Цього року, як і завжди, я отримала стипендію в обласному відділі Союзу Українок міста Донецька [...] без проблем змогла вступити до Донецького Національного університету на філологічний факультет, спеціальність «Українська мова та література» [...] відтепер я глибше розумію багато процесів та явищ у нашій мові, культурі, історії й літературі [...] Ще раз висловлюю подяку за допомогу. Усього Вам найкращого!

Євгенія.

Спонсор – Дарія Курилко, 86-ий Відділ СУА.

Донецький Відділ СУУ.

Вручення стипендій СУА під час відкриття виставки, присвяченій 25-річчю Чорнобильської аварії (ЧАЕС).

Євпаторія СУУ – стипендіати у бібліотеці ім. Лесі Українки.

З НАГОДИ

З нагоди Золотого Ювілею вінчання Дорогих Ані і Богдана Кравчуків бажаємо всього найкращого та "Многая Літа!". Складаємо 100 дол. на навчання сиріт в Україні під опікою Стипендійної Акції СУА через 83-ий Відділ СУА.

Лідія і Ярослав Черники.

У ПАМ'ЯТЬ

У пам'ять мого незабутнього чоловіка Андрія Яворів дарую 500 дол. на стипендії потребуючим студентам під опікою Стипендійної Акції СУА через 98-ий Відділ СУА. Параня Яворів.

У світлу пам'ять Олени та Андрія Мортків пересилаю пожертву 100 дол. на потреби Стипендійної Акції СУА через 28-ий Відділ СУА. Надія Бігун, Каліфорнія.

ПОЖЕРТВИ ЗА КВІТЕНЬ, 2012

1,308 дол. – Кампанія приєднання спонсорів і жертводавців 98-го Відділу СУА.

660 дол. – Helena Schultz (38).

350 дол. – Марія Гавришук (54), Юрій і Аніса Мицаки.

330 дол. – д-р Оксана Голіян, проф. Тарас і Ольга Гунчаки (86), 34-ий Відділ СУА.

250 дол. – Kristina Rak Brown.

225 дол. – Збірка 78-го Відділу СУА.

220 дол. – Martha J Wiegand.

205 дол. – Юрій і М Оріся Яцусі (98).

110 дол. – Адріян і Соня Кармазини, Patricia Bodnar Mc Garrigle, Igor Пугач, Andrew Myron Savysky, 46-ий Відділ СУА.

100 дол. – Mary Bodnar (49).

55 дол. – Бернارد і Анна Кравчуки (98).

50 дол. – Iya Awramtchuk-Klim, Ярослава Букачевська (65), Ukrainian American Sitch, Inc. (49), Марк Захарчук.

21 дол. – Рената Бігун (28).

Щира подяка 78-му Відділу СУА на чолі з головою Тересою Царик за переведення збірки на Стипендійну Акцію СУА. Подаємо список жертводавців:

25 дол. – Анна Кедрa (78).

20 дол. – Леся Бігун (78), Marion Orysia Dackiw (78), Мирослава Демчишин (78), д-р Богдан

і Мирослава Футей (78), Христина Пацлавська (78), Маруся Рудакевич (78), Дада Слоневська (78).

15 дол. – Тереса Царик (78).

10 дол. – Sophia Caryk-Wolff (78), Христина Кіналь (78), Христина Шепелява (78), Люба Туркевич (78).

5 дол. – Роксоляна Бурачинська (78).

98-ий Відділ СУА в Нью Джерзі присвятив цілий місяць квітень кампанії приєднання спонсорів та придбання фондів на покриття стипендій в Україні.

Сердечно дякуємо усім членкам 98-го Відділу СУА та вітаємо нових спонсорів!

500 дол. – Параня Яворів (98).

110 дол. – Thomas & Tatiana Ferraro (98), Alexandra Lisa Self (98), Kenneth & Musia Skirka (98).

100 дол. – Ярослава Кохман (98), Raymond & Henrietta Oberleitner (98).

58 дол. – 98-ий Відділ СУА.

50 дол. – Irene Krawczuk (98), Дарія Новаківська Лисий (54), Галина Павленко (98).

25 дол. – Elizabeth Barna (98), Maria Pecenko (98).

20 дол. – Ігор В і Ольга Луків (75).

Спасибі усім за благодійність!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА,
М. Оріся Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530

Email: Mariapolanskyj@verizon.net

ПРИТЧА ПРО ДВОХ СУСІДІВ

Якось біля високого гарного будинку з великим садом, що належав родині працюючого господаря, поселився по-сусідству в старій хатинці заздрісний чоловік і з перших же днів почав шкодити своєму сусідові. То сміття висипле йому на подвір'я, то болотом обляпає ворота, то камінь пожбурить в город.

Одного ранку власник гарного будинку, вставши зі сну, ледь не вступив у відро з поміями, яке сусід підставив йому під двері. Господар вилив поміи, вимив добре відро, пішов у свій сад, назбирав гарних соковитих яблук у відро і постукав у двері до заздрісного сусіда. Почувши стук у двері, сусід лукаво посміхнувся в кирпатий ніс, чекаючи на сварку і скандал, які давно провокував своїми вчинками. А працюючий господар подав йому відро з яблуками і з привітною посмішкою промовив:

– Візьміть, будь ласка. Хто чим багатий, той тим і ділиться.

Прислав Дмитер Слутий.

КВІТЕНЬ 2012

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На тривалий фонд ім. Ігора і Роми Гайдів складаємо **3,000** дол. Ігор і Рома Гайди.

ДАТКИ

- 2,271 дол.** – Мирон і Ольга Гнатейки.
По 1,000 дол. – Адріян і Христина Балко Сли-
 воцькі, Володимир і Анна Рак, Округа СУА
 Детройт.
По 500 дол. – Наталія Змий, Stanley and Dorothy
 Pauley, Ігор і Ірена Ядліцькі, Ярослав Бігун,
 62-ий Відділ СУА.
250 дол. – Юрій і Александра Раковські.
По 200 дол. – Ярослав і Галина Оберішин,
 Ярослав і Марія Томоруг, Оріся Мішко,
 Ростислав Мілянчик.
150 дол. – James & Marta Clute.
По 100 дол. – Наталія Кравчук, Зінаїда Левиць-
 ка, Іван і Ярослава Лучечко, Іванна Головата,
 проф. Володимир Петришин, Богдан і Олена
 Бучинські, Александра Яблонська, Христина
 Ференцевич, Володимир і Анна Саф'ян, Тео-
 дозій і Ольга Зазуля, Надія Бігун, Ганна Зи-
 рук, 76-ий Відділ СУА, Ірена Гладка, Оксана
 Бачинська, Оксана Мостович, д-р. Іван і Раїса
 Швачук, д-р. Павло Луців, Зенон і Веслава
 Куровицькі, Катерина Лис, Алла Cherny, д-р.
 Борис Глинський, Віра Корсунь, Анастасія
 Гірняк, Богдан і Ліда Гайдучок, Анна Серант,
 Ірена Руснак, Зоя Турчин, Юрій Левицький,
 Микола Глів, Анастасія Забродська.
54.67 дол. – Зоряна Гафткович.
По 50 дол. – Михайло і Алла Герець, Анна
 Венгльовська, Рой Дейвідсон, Наталія Соне-
 вицька, Дарія Сомотулка, Павло і Люба Миха-
 левич, Борис і Катерина Онуфрейчук, Василь і
 Світлана Махно, Зореслава Миско, Володи-
 мир і Марія Лихач, Мирослава Мирошнічен-
 ко, Ева Крижанівська, Френк Серафін, Аліція
 Бен, Орест Загайкевич, Ліда Козак, Ліда Ігнат,
 Cathy Longinotti, Андре Жовнір, Вілям і Доріс
 Чіраш, Богдан і Еленор Маланяк, Дарія Реку-
 ча, Люба Лукомська.
По 35 дол. – Вілям Лобур, Марія Кузишин.
по 30 дол. – Natalie Riccio, Люба Шевченко,
 Елена Бульгач, Ніна Загійна, Віра Сендзік,
 Іван Савчук.
по 25 дол. – Євген і Теодозія Федак, Микола
 Стасів, Анна Заращак, Микола Роговскі,
 Александер Михайлюк, Ірена Гбур, Мілтон
 Сомкайло, Атанас і Катерина Кобрин, Анна
 Клоків, Володимир Батіг, Стефанія Тисовська,
 Марія Пінага, Джеймс Федорко, д-р Надія

Кмета, Стефанія Покора, Марія Павельчак,
 д-р Лавра Заїка, Оксана Радиш, Богдан і
 Марія Полянські.

24 дол. – Катерина Росандич.

По 20 дол. – Ярослав і Ляріса Щеглов, Володи-
 мир Кузик, Емілія Іванів, Михайло Курило,
 Ля Мілер, Гелен Ніколяс, Вілліам Люсі, Ірена
 Коваль, Наталія Леочко, Емілія Святківська,
 Sarah Strong, Christine Wasiowych, Ростислав і
 Марта Хом'як, Драго і Катерина Росандич.

По 15 дол. – Оксана Байко, Василь Барабаш.

По 10 дол. – Ліда Нироляк, Роберт Піпчик,
 Ольга Орчук, Люба Середюк, Ірена Петрі,
 Елізабет Яцусь, Walter Czepizak, Dolores J.
 Graham, Віра Кліщ.

5 дол. – Гедвіг Дяченко.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

27-го грудня 2011 р. Всевишній Господь покли-
 кав нашу найдорожчу і незабутню дружину,
 маму і бабусю **св. п. Ольгу Ракочу**. В пам'ять
 покійної родина і приятелі зложили датки:

по 100 дол – Ляріса Ракоча, Katrina (Rakoczy),
 Stephen & Nicholas Barsigian, 34-ий Відділ
 СУА, д-р Ева Джосеф і д-р. Роберт Вішноф,
 Михайло Назар і Кейт Калери;

по 75 дол. – Рамона Ракоча, Христина і Зенон
 Кифор;

по 50 дол. – родина Назар і родина Макі,
 Patricia Reynders;

по 25 дол. – Джовні і Роберт Андрейко, Doris &
 John Karafanda, Уляна і Олег Омецінський,
 Susan S. Retersdorf & Natalia Stemsky, Andrew
 Tarbay Sr. & Andrew Tarbay Jr. Ніна Левицька,
 Barbara Gerzonich, Tracy Collins;

по 20 дол. – Ірена Галібей, Tina Bedrosian;

10 дол. – Любомира Мокей.

Вічна їй пам'ять!

In memory of **Paraskevia Koziak**, 25th Anniver-
 sary of death of Mathew's mother, we are donating
 \$500. Mathew & Oksana Koziak.

У пам'ять наших членок **бл.п. Марії Мотиль і
 бл. п. Стефанії Гуменюк**, складаємо 400 дол.
 1-ий Відділ СУА.

У пам'ять **бл. п. Уляни Цяпки-Глинської**
 складаю 25 дол. Зорянна М. Клофас.

У пам'ять чоловіка, **бл. п. Ярослава Пенкаль-
 ського**, складаю 40 дол. Іванна Пенкальська.

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ.

UNWLA ENDOWMENT FUND for
WOMEN'S/GENDER STUDIES

ТРИВАЛИЙ ФОНД СУА
ЖІНОЧИХ/ГЕНДЕРНИХ СТУДІЙ

10,000 дол. – Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч” в Нью Йорку

5,000 дол. – 56-ий Відділ СУА, Норт Порт, Фл.

3,000 дол. – 33-ий Відділ СУА, Парма, Ог.

2,500 дол. – 90-ий Відділ СУА, Філядельфія, Па.

2,000 дол. – 95-ий Відділ СУА, Кергонксон/Покипсі, НЙ.

Lubomyr & Lydia Jachnysky (Chortkiv Foundation).

500 дол. – Оля Зазуля.

150 дол. – Марко й Аріядна Бах.

125 дол. – Теодозія Кічоровська.

По **100 дол.** – Ukrainian Future Credit Union, Warren, МІ.

Уляна Дячук,

Зорянна Ставнича,

Любомира Йолдас,

Lydia Zaininger.

З нагоди 40-го ювілею подружнього життя нашої членки Люби з Андрієм Чернодольським бажаємо Многії Літа!
Ірина та Роман Кострубяки.

25 дол. – Lola Saveskie.

500 дол. – в пам'ять батька св. п. **Богдана Принади** і брата св. п. **Івана Принади**. Вітаю з новим почином і бажаю успіхів.

Христина Принада.

В пам'ять св. п. **Марійки Білинської Солтис** – довголітньої, активної членки СУА та голови 56-го Відділу від 1996 р. до 1998р.:

по **100 дол.** – Управа та членство 56-го Відділу СУА.

Родині Покійної висловлюємо глибокі співчуття;

Лідія і Михайло Белендюки;

Родині висловлюю щире співчуття,

Ольга Пастернак;

Роман Остап'як;

Роман й Оксана Прус;

Іван та Ярослава Лучечко;

Володимир Остап'як.

25 дол. Орест і Рома Гладкі.

В пам'ять **бл. п. Ольги Павлів** – матері дорогої нам Нусі Маріяні зложили через 56-ий Відділ СУА ім. Мілени Рудницької в Норт Порті, Фл.:

по **25 дол.** – Богданна Більовщук,

Лідія Козак,

Іванна Мартинець,

Іванна Ратич.

Our sincere thanks to our contributors. Жертводавцям щиро дякуємо!

TO CONTRIBUTE TO THIS EFFORT, PLEASE MAKE YOUR CHECK PAYABLE TO
"UNWLA" with the notation reading "UNWLA Endowment Fund at UCU"
AND MAIL DIRECTLY TO UNWLA HEADQUARTERS 203 SECOND AVE, NY, NY 10003

Дарія Шуст

20-го лютого 2012 року несподівано відійшла у Вічність членка і колишня голова 90-го Відділу США у Філядельфії Дарія Шуст.

Дарія народилася в Перемишлі 23-го лютого 1933 року в родині Лева і Стефанії Пушкар. Під час II-ої світової війни родина Пушкарів з дітьми Дарією,

Христиною і Олегом імігрували до Німеччини, а по війні проживали в переселенському таборі Міттенвальд.

В 1949 році родина переїхала до Америки і поселилася в місті Філядельфії. Тут Дарця закінчила католицьку середню школу John W. Hallahan High School, а Bachelor of Arts одержала в Chestnut Hill College. Master of Education здобула в LaSalle University.

В 1956 році Дарця вийшла заміж за Ігора Шуста, і молоде подружжя виїхало до Німеччини, де Ігор переходив військову службу. Тут народилася їхня перша доня Христина. По закінченню військової служби Ігора, родина повертається до Філядельфії і тут народжується друга доня Таня і син Маркіян.

В 1965 році Дарця була однією із засновниць 90-го Відділу США і була одною з перших, яка очолювала відділ. За її каденції відділ створив ляльковий театр, який мав великий успіх у Філядельфії та у своїх роз'їздах по більших осередках на сході Америки. Як членка управи відділу, Дарця брала на себе різні відповідальності, які виконувала досконало і з великою приємністю.

Дарія Шуст не тільки була взірцевою членкинею 90-го Відділу США, але також належала до Пласту, помагала в бібліотеці нашої української Рідної Школи, та опікувалася сиротами в Україні. Останні три роки була головою Міттенвальдської гімназії і організувала річні з'їзди колишніх гімназистів на Союзівці.

Коли Даруні діти були малими, вона посвятила всю свою увагу на їхнє виховання, а коли діти стали дорослими, прийняла учительську посаду, спочатку в українській катедральній школі, а відтак в Академії Святого Василія Великого в місті Дженкінтавн. Тут

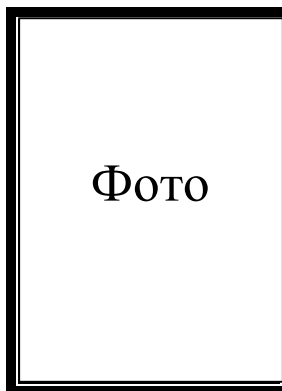
вона викладала еспанську і українську мови.

Дарця дуже любила музику, грала на фортепіані і найбільшу приємність мала виконувати твори Шопена. Подорожувала зі своїм чоловіком по Європі, Південній Америці і на Далекому Сході. Найбільшою гордістю її життя були її діти та внуки. Було в неї п'ять внучок і один внук.

Дарця була примірною дружиною чоловіка Ігора, мамою, бабунею, союзянкою, учителькою і пластункою. Всім нам буде Дарці бракувати. Вічна Їй пам'ять!

Надія Лучанко і Марія Кондрат.

Лукія Дичкевич-Медицька

33-й Відділ США ім. Лесі Українки у Пармі, Огайо черговий раз поніс тяжку втрату. 15 квітня 2012 р. на 87-му році життя після тяжкої хвороби відійшла у засвіти довголітня членка, незмінна скарбничка відділу Лукія Дичкевич-Медицька.

Смерть завжди є невчасно, небажаною, трагедією для близьких і знайомих. І наступає вона в різний час. Як виявляється, і тут є вибрані та привілейовані. До таких належить і наша Лукія. Саме у час, коли Небеса повідають Славу Богу. А церков божа мир приносить, Воскресіння нам голосить, землянка зі сну збудилася і уквітчалася буйним рясом, ми попрощалися з Посестрою Лукією Медицькою, яка відійшла від нас до вічного дому на вічний спочинок.

Походила Лукія Медицька із села Перегноїв (Золочівщина, що на львівщині), з інтелігентної родини вчителів Михайла і Тетяни Дичкевичів. Від батька успадкувала аналітичне математичне мислення, з душі матері – талант музиканта, вишивальниці та любов до квітів, особливо троянд. Музика, квіти, малювання, різні ручні роботи розвивали творчу уяву обдарованої від природи дівчинки.

Початкову освіту здобула в рідному селі, середню – у Глинянах і Львівській дер-

жавній гімназії № 2. Та „господь життя і долю нашу важить”. Як і багатьом, молоденькій Люсі довелося покинути рідний дім і у 1948 році вона опинилася дуже важкими дорогами в Нью Йорку, а згодом, уже із чоловіком Степаном Медицьким – у Клівленді. Працювала і вчилася. Здобула фах ляборанта-хеміка. 35 років пропрацювала у шпиталі св. Алексиса, де намагалася якнайкраще репрезентувати Україну як працюючу, так і влаштуваючи виставки українського народного мистецтва, зокрема, вишивки.

Помешкання Лукії Медицької було своєрідним музеєм української вишивки, милують око її роботи парафіян церков св. Йосафата й Андрія, а подаровані вишиті речі та знамениті Глинянські килими поповнили колекцію УМ в Нью Йорку.

Наснагу до роботи Покійній надавали подорожі, під час яких вона вбирала в серце красу побаченого. У її фотоальбомі є світлини з України, Люрду, Єгипту, Риму. Покійна була глибоковіруючою особою і за сприяння о. Андрія Гановського зустрічалася з Папою Павлом II, подарувала йому вишивану подушку, яку Папа визнав мистецьким твором. За самовіддане служіння Господеві і церкві Покійна була нагороджена грамотою Папи Римського Павла II, якою дуже дорожила.

Після смерті чоловіка Лукія включилася до суспільно-громадської праці – стала членкою 33-го Відділу СУА. Була відданою і активною у діяльності відділу, зразковою

касієркою, доброю товаришкою. Однак тяжка хвороба змусила її відійти від союзянських справ. Але посестри-союзянки не залишали її ніколи, морально підтримували, звеселяли самотність.

Відправи за Лукією Медицькою відбулися у похоронному заведенні Колодій-Лазута і в українській католицькій церкві св. Йосафата, яка святково пишалася вишивкою Покійної. Таке ж вишиття було й на фелоні о. Андрія Гановського, який разом з парохом о. Клавдію Мельницьким і сотрудником о. Богданом Барицьким, дяком Ярославом Завадівським відспівували душу Покійної. Отець Гановський виголосив надзвичайно зворушливе, душевне прашальне слово. Від імені союзнок промовляли: голова 33-го Відділу СУА Оля Дем'янчук (англ. мовою), перша заступниця голви Оксана Шараневич (укр. мовою), які закінчили свої промови такими словами: “Дорога наша Посестро! Нехай Великодні дзвони і Воскреслий Ісус Христос супроводять Тебе вільною дорогою до вічного спочинку, а ми за традицією відділу вкладаємо в домовину мішечок (кольору українського прапора) з рідною землею із Львівщини, стежками якої останнім часом Ти бродила у снах і наяву. А гостинна американська земля нехай буде Тобі легкою! Христос Воскрес! Воістину Воскрес! Вічна пам'ять!”

*Оксана Шараневич,
1-ша заступниця голови і пресова
референтка 33-го Відділу СУА.*

25-ЛІТТЯ 30-ГО ВІДДІЛУ СУА ІМ. ЛІДІ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ, ЙОНКЕРС, НЮ ЙОРК

Святочне слово Олі Рудик, виголошене на бенкеті 25 березня 2012 р.

(Скорочено)

Життя організації не надто відмінне від життя людини. Так, як людина родиться, розвивається, набирає силу та збагачує свій розум, організація переходить подібні стадії свого життя. Але є одна велика різниця. Організація має тривалість, якщо її члени мають намір увічнювати її. Наш відділ вже доказав цю ввічливість, бо сьогодні святкує своє 25-ліття, хоч між нами бракує двох активних та улюблених членкинь, покійних Оксани Ференс-Макаренко і Роксоляни Подпірка.

Цього тижня прийшла вістка з України, що там упокоїлася довголітня голова Союзу Українок України Атена Пашко. Покійна була вдовою сл. пам. В'ячеслава Чорновола. Прошу Вас усіх встати і хвилиною мовчанки вшанувати пам'ять цих покійних жінок.

Згадую, як одного дня 1983 р. Подзвонила до мене тоді ще незнайома мені Христина Соневицька з пропозицією організувати Світличку для дітей. Наша маленька група дітей сходилася суботами і першою учителькою була Ярослава Періх. Діти вчилися і спілкувалися при українських забавах, піснях і танцях.

Кілька років минає і наші діти переходять до Школи Українознавства. Щоби Світличка далі існувала, Х. Соневицька подала пропозицію заснувати молодечий відділ Союзу Українок, який перебрав би керівництво нашою Світличкою та мав постійний нагляд над нею. Так створився 30-ий Відділ СУА в Йонкерсі, Н.Й. Наші діти росли і розвивалися, а їхні мами вчилися і працювали в жіночій організації, метою якої є зберігати українську культуру і традиції.

30-ий Відділ СУА в Йонкерсі має коротку, зате цікаву історію. Від заснування в 1987 р. відіграє важливу роль у житті нашої громади в повіті Вестчестер. Стараємося брати участь у всіх заходах, важливих для українців, що мешкають у нашій околиці. Щомісяця ми проводимо організаційні сходи в Домі Української Молоді, при 301 Palisade Ave., Йонкерс, Н. Й., де обговорюємо пляни на майбутнє.

Жанна Гуральська опікується Світличкою вже майже 12 років. Під її умілим керівництвом учні вивчають українські пісні та віршики, казочки й звичаї. Щороку діти беруть участь у шкільних святах св. Миколая та Шевченка. З перших проектів в житті відділу було

награння аудіострічки під назвою "З Вірою приступім" з відповідним текстом, молитвами і піснями, що потрібні малим дітям у підготовці до святої Сповіді і Першого Святого Причастя.

Раз на місяць наш відділ продає каву і солодке після кожної Служби Божої в залі церкви св. Михаїла для парафіян. Наша господарча референтка Надя Гованська довгі роки виконує свої обов'язки взірцево.

Крім цього, наш відділ спонсорує культурні заходи. На Різдвяні свята ходимо колядувати по домах і українських установах. Господарі дуже радо вітали нас і дякували, бо вже давно до них не загощали колядники. Перед Великоднем ми організуємо виставку українських писанок у місцевих бібліотеках Вестчестера. Це розпочала наша членкиня, заступниця голови і архівар Надя Літєлло і щороку слідкує за новими можливостями і приміщеннями для виставок. А Надя Цвях, колишня голова і скарбник 12 років підряд проводить серію викладів про писанки в кількох місцях околиці Стенфорд. За ініціативою Арети Ворох відбувся показ писанок і печення паски у Блумінгдел, де взяли участь Арета Ворох, Ірина Гошовська, Марійка Макаренко, Оля Рудик та Адя Одомірок. Кілька років тому, мене запросили в телевізійну студію Cablevision, де я пояснила символізм і традицію української писанки.

Наші різдвяний і великодній базари, продаж печива і кави мають великий успіх у нашій громаді. Люба Кувер постійно завідує продажем святочних карток і знаряддя до писання писанок на кожному базарі. Відділ є спонсором мистецьких виставок, де можна оглянути та придбати твори сучасних українських мистців, напр, Гніздовський, Еко, Васічко, Головачак-Дебаррі, Геруляк, Рем, Голубець, подружжя Бокали, Божемський і багато інших. У такий спосіб ми збираємо фонди на різні благодійні цілі. Наш відділ утримував не одну бабусю в Україні, як і рівнож студентів-стипендіатів, допомагав сиротам, дарував на «Молоко та булочку», причинився до фінансової допомоги потерпілим від повені в Україні. Я зі своїм чоловіком Стефаном були свідками висліду добродійної діяльності нашого СУА. Два роки тому під час круїзу слухали виступ струнного квартету випускників Київського музичного інституту. Челістка, львів'янка нам похва-

лилась, що закінчила студії музики завдяки стипендії та виступала в квартеті, граючи на віолончелі, подарованим СУА.

Оказійно відбуваються сходи в хаті одної з членок, де переводимо цікавий розваговий вечір. За ініціативою Марти Бурачок, нашої голови, прочитавши дві книжки на українські теми, зійшлися обговорити і поділитися враженнями про постаті і хід подій у книжці. Такий же розваговий вечір відбувся в Марійки Макаренко, нашої скарбника і знаменитої кухарки, де союзники дізналися про різні сорти вина та закушували смачними перекусами. Коли не було постійного приміщення в Домі Молоді, дуже багато сходив відбулися в домах Наді Цвях і Наді Літепло. Мушу признати, що з найбільшою охотою очікував сходи Роман Літепло, бо все готував для нас дуже смачні перекуси.

Протягом багатьох років членки відділу організували кілька курсів: виробництво традиційних герданів, вишивки різних областей України, прикрашення тортів, печення короваїв і колачів, влаштували виставку ікон, а також висвітлювали фільми на українські теми. Оксана Породко підготувала виставку церковного обрядового одягу в College of New Rochelle. Ірина Гошовська мала цікаву доповідь про ангелів. Разом з тодішнім парохом отцем Пилипом Вінер, який розповів слухачам про церковне значення ангелів, Ірина додала своє особисте пережиття і глибоку віру в їхню допоміжну силу. З допомогою жінок відділу Оксана Породко підготувала загальну виставку української культури на парафіяльному фестивалі церкви св. Михаїла в Йонкерсі.

Членки відділу завжди освідомлюються з подіями в Україні і з діяльністю української діаспори. Брала активну участь в поході, вшановуючи пам'ять жертв Голодомору. Індивідуально кожного року беремо участь у відзначенні цієї жахливої трагедії в катедрі святого Патрика.

Відділ виконує всі обов'язки перед Головною і Окружною Управами, вчасно сплачуємо членські вкладки, беремо участь в засіданнях Окружної Управи, висилаємо делегатів на конвенції. Нашою колядою матеріально підтримуємо Український Музей в Нью Йорку. Цим завідує з ентузіазмом наша музейна референтка Арета Ворох. Складаємо датки на пресовий фонд журналу "Наше життя", а я, як пресо-ва референтка, часто подаю дописи загальні і з діяльності нашого відділу до "Нашого життя", а також до різних громадських газет.

Ось так рік за роком минає. Ми, як ті

мурашки, працювали, вкладали труд і посвяту, кожна по своїй змозі, щоб дійти до мети відділу. Ми були такі активні, що й не помітили, як скоро злетіли 25 років. Готуючись до сьогоднішнього ювілею, рішили відзначити його славетно в церкві, де отець парох Кирило Ангелов величаво відправив благословення нашого відділу. В залі Дому Української Молоді хотіли відсвяткувати з гостями й представниками громадських організацій. Ми вдячні за участь усіх шановних гостей, а особливо за підтримку і щедрі слова похвали, висловлені сьогодні, голові СУА Маріянні Заяць (котрій передаємо дар у сумі \$500 на фонд гендерних/жіночих студій при Українському Католицькому Університеті у Львові), скарбникові СУА Наді Цвях, Почесній голові Округу Н.Й. Наді Савчук, членкам 64-го Відділу Лярисі Зєлик і Наталці Соневицькій, голові Нью Йоркського відділу УККА Іванці Заяць, голові Сестрицтва церкви св. Михаїла Ярославі Періх, директорів школи Українознавства в Йонкерсі Світлані Хмурковській, голові батьківського комітету школи Українознавства в Йонкерсі Ірині Бундзяк. Наш відділ надзвичайно вдячний за фінансову підтримку місцевої Федеральної Кредитової Кооперативи СУМА, яку очолює і представляє Володимир Козіцький. Ми вдячні за цікаві виступи пісень, віршиків і сценки маленьких діточок нашої Світлички під умілим проводом вчительки Жанни Гуральської. З приводу нашого ювілею 30-ий Відділ СУА дарує Світличці електронну клавіатуру, щоб дітям пригравати для співу і танців. Рівнож ми надаємо грамоту признання вчительці за довголітню працю. Також відзначаємо сьогодні грамотами признання Христини Соневицьку, як ініціатора і основоположника 30-го Відділу та Надю Цвях за довголітню працю на постах голови і скарбника відділу.

Щоб збагатити це свято ще більше, ми рішили охрестити відділ в пам'ять всім улюбленої Лідії Крушельницької. Ведучи Студію Мистецького Слова, пані Ліда жертвенно працювала і прищиплювала в серцях молоді запал і любов до рідної мови. Її відданість і посвята є ідеальною вказівкою для Союзу Українок Америки, а, зокрема, для нашого відділу. За свою невтомну працю була нагороджена такими почесними: Почесна членка СУА, Почесна членка СФУЖО, Заслужений діяч мистецтв України. У 2007 р. одержала нагороду Указом Президента України Віктора Ющенка ОРДЕН КНЯГИНИ ОЛЬГИ III ступеня. Ми невимовно вдячні, що прибув на це хрещення син Лідії Крушельницької Любомир зі своєю дружиною Оксаною.

1

1. Отець парох Кирило Ангелов благословить членок 30-го Відділу СУА в церкві св. Михаїла, Йонкерс, Н.Й.
 2. Перший ряд зліва: Надія Цвях, Оля Рудик, Оксана Породко, Любомир Крушельницький, Оксана Крушельницька, голова СУА Маріянна Заяць, Надія Савчук, Христина Сапка, Арета Ворох, Марійка Женецька. Другий ряд зліва: Люба Кувер, Надя Літепло, Христина Соневицька, Віра Березовська, Марійка Макаренко, Ірина Гошовська, Надя Гованська. Третій ряд зліва: Марта Бурачок, Надя Спяк.
 3. Вчителька Світлички Жанна Гуральська зі своїми учнями.

2

3

4

4. Оксана і Любомир Крушельницькі з Олею Рудик.
 5. Задоволені членки 30-го Відділу СУА: (зліва) Марійка Женецька, Надя Спяк, Оксана Породко, Христина Сапка, Віра Березовська, Арета Ворох, Надя Літепло.

5

6

6. Зліва: скарбник СУА Надія Цвях, голова СУА Маріянна Заяць, Почесна голова Округу Н.Й. Надія Савчук, голова Ювілейного комітету Оля Рудик, членки 64-го відділу СУА Ляриса Зелик і Наталка Соневицька.

Знімки Адріянни Одомірок

«СВІТ ДИТИНИ» У СВІТЛИЧЦІ 30-го ВІДДІЛУ СУА ім. ЛІДІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ, ЙОНКЕРС, Н.Й.

Вчителька Жанна Гуральська з дітьми.
Зліва направо: Христинка Семенко, Яна Тиханська, Софійка Кацак,
Гаврилко Мурашук, Вероніка Углінська, Алан Дяченко, Максим
Луців, Іринка Романів, Ірина Носаль.

Для себе, вихователя, я поставила мету – ввести дитину в її неповторний світ – Світ Дитини. Збагатити діток світом поезії, котра вчить і виховує; поезії, щирої на почуття до України, батьків, родини, природи; поезії, котра горне дітей до рідного – нашої мови...

На уроках вчимо про звірят, пташок, тварин, які поселені і зустрічаються в Україні. Цікавими, на мій погляд, є вірші-смішинки. Нехай вчиться дитина сміятися!

Знайдеться на заняттях давне і теперішнє – до душі і до потреби: загадки, скороговки, лічилки, потішки, коліскові з маминою любові, творені з давніх-давен. Може, з цих зерен зійде та ширше повернеться до дитини перша ненина пісня – заспіванка щасливого і радісного дитинства, з якого починається велика втіха пізнань. Передовсім, думаю, важливо пояснювати дітям особливий, смію сказати, суто український підхід до навколишнього живого і неживого світу: у нас усе бачиться і сприймається крізь призму особли-

вої теплоти і ніжності. Стільки ласкавих слів, епітетів, зменшуваних суфіксів, здається, не виторвила жодна мова світу – україночка, дощик, веселочка, ненька, бабуня. Це наша споконвічна українська ментальність – усе на світі обігрівати душевним теплом. Не цураймося нашої доброти і сердечності, як би важко нам не було впродовж усієї нашої історії.

З особливою гордістю хочеться відмітити виступ нашої Світлички на святкуванні 25-річчя від дня утворення 30-го Відділу Союзу Українок Америки в Йонкерсі, Нью Йорк, який відбувся 25 березня 2012 року. Від тоді відділ названий іменем нашого патрона Лідії Крушельницької. На виступі були залучені дитяча поезія, пісеньки, інсценівка української народної казки "Рукавичка". А які тут були чудові костюмчики! Мишку-скряботушку зіграла Іринка Романів, жабку-скрекотушку – Іринка Носаль, зайчика-побігачика – Софійка Кацак, лисичку-сестричку – Христинка Семенко, вовчика-братика – Гаврилко Мурашук, кабан-іклань був Алан Дяченко, ведмідь-набрідь – Максимко Луців. Роль песика виконала Вероніка Углінська. І навіть дідусь у нас був правдивий. А Яна Тиханська виступила у ролі сніжинки. Дітки були надзвичайно потішні і принесли чудовий настрій для всіх присутніх.

З особливою теплотою хочу подякувати родичам діток Світлички, які багато допомогли у підготовці до виступу.

Отож, повертаймося частіше у цей неповторний світ, сповнений ласки, доброти, відвертості – Світ Дитини!

Жанна Гуральська,
вчителька Світлички в Йонкерсі, Н.Й.

ЧЕРВНЕВІ НАРОДНІ ПРИСЛІВ'Я ТА ПРИКАЗКИ

Бджоли раді цвіту, а люди – літу.

Улітку один тиждень рік годує.

Літо запасає, а зима з'їдає.

Літо дає коріння, а осінь – насіння.

Літо пролежиш, зимою з торбою побіжиш.

Одне літо краще, ніж сто зим.

Хто літом гайнує, той взимку голодує.

CHOOSING AN EFFECTIVE FOOD PLAN

by Ihor Magun, MD, FACP

It seems that everywhere you look advice is provided on nutrition, diet, and food selections. It is enough to confuse even an expert. To navigate through the multitude of recommendations, follow this advice keeping in mind the old adage—you are what you eat.

The first step to an effective food plan is to eliminate the foods you know you should not be eating. The ironic fact is that you already know exactly what falls in that category. Limit junk food and substitute items high in fat and empty calories in your diet. Replace solid fats like butter with plant-based fats like olive oil. Satisfy your sweet tooth with fresh and dried fruit. Don't forget that even healthy foods can be high in calories. Try to maintain a balance between calorie intake and calorie expenditure (calories burned).

Choose lean meats by carefully reading the labels. Best choices are ninety-percent lean meat or higher. Trim the skin off the chicken meat prior to cooking. Watch portion sizes. A reasonable serving size of meat is about as big as a deck of cards. Substitute animal protein with vegetable protein contained in nuts, beans, and peas. Incorporate soy foods as well as soymilk as healthy alternatives if you do not mind the taste. Limit cheese and select lower-fat cheeses like feta. Avoid cheeses that are processed.

Fill half of your plate with fruits and vegetables. These high-fiber foods are a source of "good" carbohydrates which provide nutrition and make us feel full. The feeling of satiety prevents us from searching for comfort food. Brightly colored

produce is usually more nutritious. Incorporating a lot of it into one's diet can eliminate the need for taking multi-vitamins.

Add fish to your diet. It is a natural source of omega-3 fats, EPA and DHA, which are proven to reduce the risk of cardiovascular disease. To avoid possible mercury issues, limit fish intake during pregnancy and limit your consumption of albacore tuna to six ounces per week. Be careful with the fish that contain higher levels of mercury, such as king mackerel, shark, swordfish, and tile fish. It is safe to eat fish as long as you eat a wide variety of seafood.

Select whole grain foods, made with grains that are not processed or chemically altered. Make sure that the label states "one-hundred-percent whole wheat," not just "whole wheat."

Eat foods that are in season. They are fresher, healthier, and more reasonably priced. They also have a much better taste.

Remember that the foods recommended here are actually delicious. Eating them is not a form of sacrifice. Most high-end restaurants keep food simple and incorporate seasonal winners.

Adopt an effective food plan gradually and never use the word "diet." It suggests limitations, restrictions, and giving up taste. Change that four-letter word into something more positive, such as "healthy eating." Modifying the terms in which you think about your food may actually help you stick to your plan more than you thought possible.

Про те, як батько навчив сина шанувати зароблений гріш

(Казка)

Колись в Україні у одного міщанина, власника великого маєтку, був ледачий син. Не хотів ні вчитися, ні працювати. Якби не мама, що без відома батька носила гроші та подарунки вчителям, щоб не ставили синові поганих оцінок, то і школи би не закінчив. Цілими днями байдикував в садку в холодочку, а з вечора до пізньої ночі з компанією таких самих гульвіс з багатих родин тинявся по корчмах, шинках та вечорницях.

Якось батько важко захворів і, лежачи в ліжку, думав важку думу про те, що нема кому замінити його в праці. А якщо, не доведи, Господи, прийдеться померти, то синок швиденько пустить за вітром все, що батько придбав довгою і важкою працею. Покликав він сина і сказав йому, що має намір покликати чиновника з управи міста, щоб при свідках скласти заповіт, бо погано себе почуває:

- На тебе, сину, я тільки тоді запишу все добро, коли ти принесеш батькові особисто зароблений золотий.

Вийшов син засмученим від батька, бо не знав ніякої роботи, а спадок не хотілося втрачати. Розповів все матері. Мати дала йому золотий і сказала:

- Посидь десь трохи в холодочку, а потім піди і віддай татові золотого.

Син так і зробив. Батько взяв золотого, покрутив його в пальцях, чомусь понюхав і вкинув його у вогонь каміна, біля якого сидів хворий, із словами:

- Цього золотого ти не заробив своєю працею!

Син байдуже повів плечима. Згорить отой золотий, то хай собі.

На другий день мама дала синові знову золотого і порадила прийти до батька вже пізно вечером, ніби він так довго працював, і порадила переодягнутися в простий одяг. Але батько знову вкинув золотого у вогонь, не повіривши, що той гріш зароблений працею сина. А ще попередив, що завтра - остання спроба для сина принести заробленого золотого. Післязавтра він чекає чиновника з печаткою та свідків.

Зажурений син за порадою матері вирішив все-таки самотужки заробити золотого. Працював з раннього ранку до пізньої ночі, виконував щонайтяжчі роботи, бо не мав ніякого фаху - копав ями, носив вантажі, працював великим молотом у кузні, поки не назбирав потрібну суму дрібняками. А що обміняти дрібні гроші на золотого не стало часу, бо всі міняйли вже пішли спати, то пізно вночі приніс їх батькові і обережно висипав йому на коліна. Батько згіб в долоню зароблені сином гроші і, не рахуючи їх, мовчки вкинув у вогонь.

- Тату, що ти зробив з моїми грішми! - зі сльозами на очах закричав син і, клянувши біля каміна, почав голими руками вигрібати з вогню срібняки та мідяки...

- Тепер я бачу, синку, що ти зрозумів ціну грошей, зароблених власною працею, - пригорнув батько до себе сина.

Мал. Святослав Левицький.

Ольга Кобець

БАТЬКО

Добре, в кого тато є,
Дужий, працювитий:
І поради він дає,
Як то в світі жити,
І за руку проведе
Там, де слизько йдеться:
З ним дитина не впаде
І не спотикнеться.
Він працює цілий день.
А з роботи прийде,
Наче сонце золоте,
В хаті сонце зійде:
Втіха-радість настає,
Гріє всіх, голубить...
Добре, в кого тато є -
Той, що діток любить!
А без тата - що робить?
Суму повна хата...
Боже, Боже, заступи
Всім сиріткам тата!

Гречка – цариця круп

Гречка в Україні з давніх давен славилася, як смачна і здорова їжа. Недаремно українських хліборобів називали ще й гречкосіями. Коли ще в Україні не знали картоплі, то гречка, пшоно і горох (недаремно до нас прийшла приказка «було ще за царя Гороха»), були основними на столі. З гречки, крім каші, виготовляли вареники, гречаники, книдлики, галушки, голубці, перші страви.

Цілком оправдано і в наш час в народі гречку шанують, як єдиний рослинний продукт, що має властивості виробляти інсулін. Тому лікарі рекомендують вживати у великій кількості гречку людям, хворим на діабет, а також людям, що мають проблеми з ожирінням.

Гречка корисна не лише хворим, але й здоровим людям. Маючи в собі велику кількість білків, товщів, вітаміни В1, В2, В9, РР, Р, кальцій, фосфор, йод, кислоти, скріплює імунну систему, покращує кровообіг, знижує рівень холестеролу, прискорює заживання ран, допомагає при променевої хворобі. А ще гречку лікарі рекомендують людям, що терплять від атеросклерозу, гіпертонії, при хворобах нирок і печінки. В Тибеті гречку вважають лікарською рослиною.

Крім всіх лікарських властивостей, гречана каша – дуже смачний продукт харчування. Її можна вживати з солодким молоком чи кефіром, маслом, з м'ясними стравами (гуляшем, шницлями, котлетами, печенею), начиняти голубці замість рижу.

Гречана каша

Для приготування гречаної каші не треба багато часу та кулінарних знань. Беремо дві склянки добре промитої гречаної крупи, заливаємо водою (3,5 склянки), додавши трохи солі до смаку, перемішуємо, щоб зібрати порожні крупинки, що спливають на поверхню. Варити під покришкою 15-20 хвилин. Наші бабусі ще й накривали, закутавши рушником горнець з готовою кашею, подушкою, щоб «впріла». І смакуйте на здоров'я.

З народних лікувальних приписів для тих, що бажать скинути зайву вагу чи привести до норми вміст цукру в крові, є такі:

1. Вимити потрібну кількість гречаної крупи, залити окропом, накрити і залишити на цілу ніч. Вранці каша буде готова із збереженими в ній всіма вітамінами.

2. Дві ложки гречаної крупи промити і залити на ніч 1,5 склянками кефіру. Споживати надше протягом 1-го, 2-х місяців.

Гречаники

Гречка і м'ясний фарш в пропорції 1:1;

Цибуля – 1 шт.;

Гриби шампінйони – 1фунт.;

Сметана – 1 ст. л.;

Яйця – 2 шт.;

Часник – 2 зубки;

Мука – 2 ст. л.;

Сіль, перець, сухарики, олія до смаження.

Гречку зварити у підсоленій воді, охолодити, відтак змішати з м'ясним фаршем. Підсмажити покрайну цибулю і гриби (10 хв.), додавши під кінець потертий часник. Все разом вимішати з яйцями і мукою, посолити і поперчити до смаку. Формувати гречаники (як котлети), обкачати в сухариках і смажити на легкому вогні під покришкою.

Подавати гарячими зі салатою зеленою, або зі сметаною.

Голубці гречані

*Капуста білокачанна – одна
головка;*

Гречана крупа – ¼ фунта;

Цибуля – 2 шт.;

Гриби-шампінйони – 1 фунт.;

Морква – 1 шт.;

Помідорове пюре – 0.5 склянки;

Сіль, перець.

Запарити капусту і розділити на окремі листочки. Гречку посолити, поперчити, закрутити в капустяні листки і скласти в посудину. Покрайні цибулю, гриби і терту моркву підсмажити (10 хв.), змішати з помідоровим пюре, все посолити і поперчити до смаку. Цим соусом залити голубці, доливши води, щоб покрити повністю голубці. Варити 45 хв. Подавати гарячими зі смаженими шкварками.

MASHA ARCHER

extraordinary jewelry

Available at...

The Ukrainian Museum Gift Shop

222 East 6th Street

New York, NY 10003

212-228-0110 • 212-228-1947

also available online at...

www.ukrainianmuseum.org

www.masha.org

www.pavaticollections.com

www.colletteconsignment.com

www.apassingfancy.com

www.axelsltd.com

visit www.masha.org for more venues and trunk show updates

'maria muchin'

san francisco • 415.861.8157
www.masha.org • masha@masha.org

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук, Ірина Куровицька

Маріянна Заяць – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Уляна Зінич – 1-ша заступниця голови
Анна Мацілінська – 2-га заступниця голови для справ організаційних
Софія Геврик – 3-тя заступниця голови для справ культури
Лідія Білоус – 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Дарія Дроздовська – кореспонденційна секретарка
Надія Цвях – скарбник
Рома Шуган – фінансова секретарка
Ольга Кузишин – пресова секретарка
Віра Кушнір – вільна членка
Марія Андрійович – вільна членка

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Рудик – суспільної опіки
Святослава Гой-Стром – виховна
Роксоляна Місило – мистецтва і музею
Марія Полянська – стипендій
Ольга Дроздович – архівар
Марта Пеленська – екологія і здоров'я
Роксоляна Яримович – вільних членок
Зоряна Гафткович – вебсайт

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Оксана Фаріон – голова
Ярослава Мулик – членка
Рената Заяць – членка
Марія Томоруг – заступниця членки
Татіяна Рішко – заступниця членки
Оксана Скипакевич Ксенос – парламентарист
Лідія Слиз – україномовний редактор журналу "Наше Життя"
Олеся Валло – англійськомовний редактор

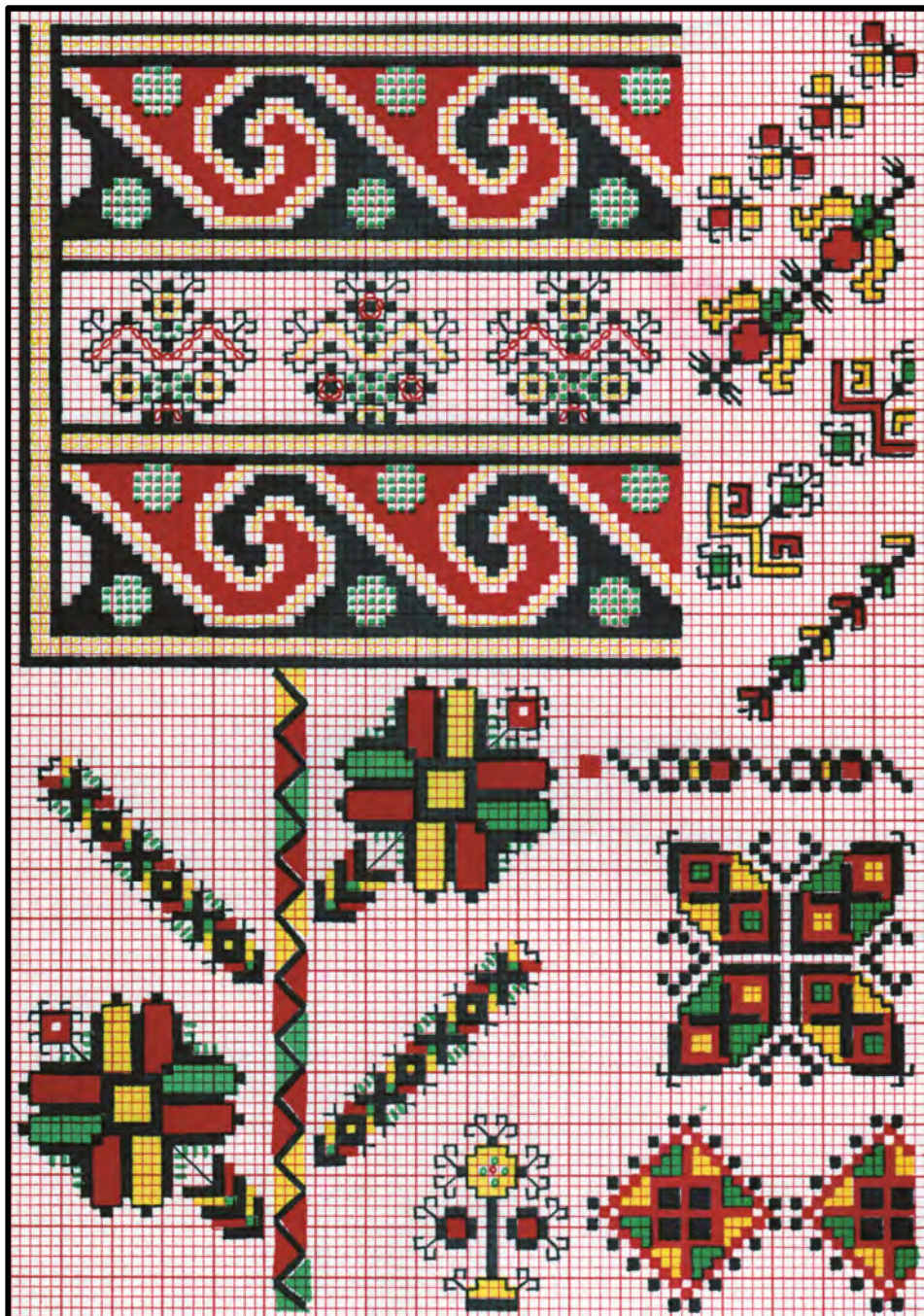
ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Яхницька – Дітройт
Ірина Бучковська – Філадельфія
Галина Романишин – Нью Йорк
Зінна Джус-ДеБол – Північний Нью Йорк
Ольга М. Луків – Нью Джерзі
Дарія Федорів – Огайо
Любомира Калін – Чикаго
Слава Горбата – Нова Англія
Марія Кейд – Центральний Нью Йорк
Орися Зінич – зв'язкова віддалених відділів

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530
E-mail: Mariapolanskyj@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212)228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

“УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ” – серія 4, ст. 4 – “UKRAINIAN DESIGNS.”
Взори з жіночих сорочок із Покуття й Буковини.